

דברי ע"ח של"ד פ"ב ופ"ד ושל"ה פ"א ופ"ב ופ"ה שלום מח

שלו פרק א'

כתב ז"א אין צו רק ט"ס ונוק' יס לס י"ס טפוא.
צחי' מעלכות טצס יע"ס, וקסה דכחצ אח"כ
כשז"ן הס צמדריגה שליטיה טלזו כתרז גדול מעכחס אין
למל' לנוק' צן זוג עם ז"א יעו"ס, וכפי מ"ס לעיל גס
ליקוד לנוק' אין לו צן זוג דהיא יס לס י"ס וז"א אין צו
רק ט"ס ואפי' אס יסיס לנוק' טוס אל אז"ל עד סכחז
לעולם מלכות לנוק' עודמח אליו וסיעצ"ס,

פרק ב'

כתב סנוק' צעס סאלילות נגדלח עד יוס ד' עד
מדריגס ג' טפיה פכלו' טלס עוגדח מלסורי
החזס דז"א עם סלרח טמטס כלסונוח טלס יע"ס, (צדפ'
סל' דכ"ג) וקסה דלעיל פ"א כחצ דמדריגס שליטיה
סיה סנגדלח צכל אשור דז"א טוץ מעכחז יע"ס, וכלצ"ד
דכוח סרז"ל סוה כך דלכס לצכ"ס סג' מדריגוה דחסי'
צכר ציאר העודריגס סכססווס טסוה סיוחח נקו' ססח
ואח"כ כחצ דעד יוס רציעי נגדלח כל סג' מדריגוה טיש
צלצ"א וסוה עד טתסיה פכלו' געור דיי"ס עחזס דז"א
וסוה מדריגס טשייה וכחצ אח"כ וגס סלרוח טל סמוטס
כלסונוח טסליו צס זסו מדריגס שליטיה ולעולם סיה
נגדלח צכל אסור ז"א טוץ עסכחז כע"ס צפ"א ואין זס
סיוץ נכוץ דלקמוץ אומר צפי' דציוס טסי כהגלס עד
מדריגה שליטיה טסוה פכלו' טלס עסחזס דז"א צלסור
עס סלרח סמוטס כלסונוח עכחוק ע"ס וכיון טסוה
מכחוק לל כהגלס כמוסו דכן כחצ לעיל צפ"א צמדריגס
צ' לפכיס יע"ס וא"כ סלרל קו' לדוכס, ועוד קסה
דמליו מדריגס אחרח צלסור טסוה סלרח סמוטס
כלסונוח עכחוק כמו צפכיס וא"כ יס ד' מדריגוה צלסור
ול' צפכיס,

שם כחצ טקטרוג סלצכס סיס צזמן טפיהס סנוק'
אסור צלסור צמדריגה שליטיה ע"ס, וקסה דלעיל
צפ"א כ' לסקטרוג סיס צמדריגס טציעיה טזו"ן סס
צכחז אסד ע"ס, ואפטר לוטר טצעודה צמדריגס שליטיה
צלסור קטרגס על סעחיד לידעה דחכל' בידול טלס
סיה' עד טיסיו צ' מעחמוטיס צכחז א' ,

שם כחצ עד טצז עטס ואז כחפטרס גס סמלכות
טצס וכחפטרס ט"ס טצס ענצחי' אצ"א ע"ס, .
וקסה דכיון דכחפטרס מל' טצס למס סיהס צקוד ע"ס
סול"ל צקוד י"ס, וכלצ"ד טסוה עעוה סופר ול"ל י"ס
דחרי לקמן אומר י"ס ע"ס ,

שם כחצ אח"כ צהגיע חור גלולח מלריס צע טור לחוד'
לקמו ספקח לסורוח כ' אז סיהס פכלו' טלס ציי"ס
אצ"א כו' ע"ס, והקטס סרה"ז טר טלוס ז"ל צהגסווחו
וז"ל ול"ע וסלל עטירי לחודט סוה טנח סיס כ' פקס
טל אוחח טכס צמוטי סיס וכצז כחצ לעיל כ' צכל טצח
סיהס חוזרח עמו פצ"פ צצחי' סטיס' ואיך כחצ טצלווחו
יוס לקמו ספקח לסורוח כ' אז סיהס פכלו' טלס אצ"א
ע"ס אה טתי' ועוד קסה לי דכחצ לעיל צפרק זס דלחז
סחור דכחמועט' צקוד נקו' אח"כ ציוס טצח א' חזרח
סנוק' צמדריגס סו' וכן סיס צכל טצחוה עד גלולח
מלריס ע"ס וצסח"כ דרוס א' דר"ס כחצ וז"ל אמנס אחר
כך כחקלקלו סעולמוח וכחצצל זיווג טעליון ואפי' ציוס
טצח כרלטיה טללחז יוס סטטי טסוה ר"ס לל כעטס
זיווג טליון וכחלחז זיווגס עד יוס טמיי עלרח כמ"ס
לעיל צחחי' דלרוס ע"ס וסוה ספך ממ"ס צע"ס, וכלצ"ד
ליוצו עמ"ס סרע"ז ז"ל צסקדעוה סמוטס כסר טלוס
ד'

ססנו' ד"ס ר"ל סמו' לרו"ס דז"א וכו') טחקלי לרו"ס סס
עגוליס והס חוך כו"ס דז"א וקיסין לפ"ס לרו"ס דחי'
ואפטר טצעליח כו"ס מן סיקוד דז"א חוך יקוד לחי' ללורך
ססגלס כסחזו למקומוס כחפטרס חוך מו' לרו"ס לחי'
עד כו"ס דז"א

פ"ה טהנוק' אין צס רקצ' מוחין יע"ס, ויע"ס
כט' צקי' י"ג ,

שם ס' י"ג טחצ' נק' דוכרל וליכס כעו כחל טלין
לה יקוד יע"ס, וסדצז חמוה טכל פנוקצין
יקודן קלר וכעצורל צחי' צהכצס מקומוה, ואפטר
טיוצן עם מ"ס צקוק ססי' טכחצ ולכן כל סלרוח סנוק'
לו' ז' סכניה טסוה סיקוד כדי להטלס חקרוכס יע"ס
נעלל דעל ידי זיווג נטלמח סיה ציקוד דלכורל וא"כ
צחי' דלל פסיק זיוגייהו דדיכ וסליו טככסיס צז"א
יקוד דלצח סוה חוך יקוד לחי' א"כ כמלל דסיה שלימח
לעולם צצחי' יקוד דלכורל ,

שם ס' י"ד וכמלל חי' חו"ן פס זס חוך זס, יע"ס
צקי' ט"ו ,

פרק ד'

דאין כהטח כחקנח ללל אחר גמר חיקון ז"א טסוה
אחר י"ג טכוס ויוס אחר ואח"כ כחקנח סנוק'
צ"צ טכיס ויוס אחר ואח"כ חוזרח לפכיס יע"ס, וסדצז
חמוה דמלל דלחז כ"ס טכיס לז"א חוזרח כחל לפכיס
, וסיעצ"א ,

של"ה פרק א'

כתב לנוק' כסחיה צמדח עטרה סיקוד סיה שליטי
סיקוד וז"ס וכל צטליס עפר סלרץ כ' מוח
סלרץ סוה שליטי יע"ס, ואפטר דכטלכו אומריס טהנוק'
נק' ארץ סוה כסחיה צמדח עטרה סיקוד דז"א, ואפטר
דלזס קרלו ארץ צסקוק סעליך עטמיס ארץ דלז' ירדה
חחה סיקוד וכמ"ס צטליו פ"ב ,

פרק ב'

כתב טסחקדיס צז"א יס עליה וירידס טיוכדיס עד
סיקוד ואח"כ עוליס עד כחחז וצנוק' אין צס
סלרח סחקדיס ללל דרך עליה יע"ס, וקסה דלח"כ כ'
דסחקדיס עולו' מוטרס למעלה צז"א ויולחיס דרך ספז'
ואח"כ יורדיס מלמעלה למנוס צנוק' ע"ס כמלל דגס
צנוק' יס עליה וירידה ואפטר דסכונה סוה כע"ס צפ'
כ"ס פ"ג טהחקדיס יס צהס אור יסר ואור חוזר וכטירודי'
סחקדיס צז"א עד סיקוד ירדו אור יסר ואור חוזר וכטלר
עס הלור יסר ועולם הלור חוזר ומגדילו יע"ס א"כ ע"ס
טצז"א יס עליה וירידה ל"ל טיש צו אור יסר ואור חוזר
טל סחקדיס אצל צנוק' אין צס מעלרח סחקדיס ללל
דרך עליה טסוה מלור חוזר ,

פרק ה'

כתב ל"ע צח"ח לנוק' טהס ג' גצווח טצס וכיחוסק
ז' לפי טלין צח"ח כקודה טנקודה ירדה
ליקודה ולכן אלו מוכין הב' גצווח צכלל סגדלות, וק'
דגס צח"ח יס צו נקו' אחר טלקמו אה"ח דז"א וכמ"ס
לעיל צפ"ב טכחצ וז"ל לפי טכצז כצכיה ע"י ח"ה טלקמה
מוז"א יע"ס וכמו כן קסה צכחז וצדעה לנוק' דלמח
אין אלו מוכין אוחו סחלק טלוקסח מוח"ח דז"א וסיעצ"א ,

דברי ע"ח שליו פ"ה ושל"ח פ"ח מ"ש ש"א ח"א פ"א שלום

חלקה שהם מה ששאר גד' אה"י' שהם עק"ב אורח כמ"ש בשה"כ דרוש ו' דק"ש זכונה בשכעל"ו יע"ש ולכך כחז כי העו' ללאם סס ד' אה"י' כי הוא מדבר בזמן שלח לקש' רחל חלקה כו' ,

מביש ש"א ח"א פ"א

ד"ה סנה אז ערפ שחללו היה הא"ם מעלל כל העקו' סזה אשר בו עומדים ד' עולמות אבי"ע , וכחז סרז למה ז"ל וז"ל ואע"פ שמוסם אלהי' הוא מן העקודי' ולמעט עכ"ז כל מה שיש בחוץ החלל הזם נק' בשם אבי"ע בכללותו כיון שחלל ולכן אפי' א"ק נק' פס בשם אלהי' והוא שכתב הרב ז"ל ב'ס' הליקוטי' י"פ כלל שכתבה עשיה עשיה צניכה כי א"ק לכל קדושי' נק' אלהי' וא"א צריאה ואזא יליכא וא"י עשיה הכי עשיה צניכה ע"כ ובתיקונים קורא לא"ק צריאה שאע"כ אדם דצריאה ופי' הרז"ל ב'ס' עז"י שנק' בן ע"ש שכתב והנה נז"ל שנק' א"ק בלשון אלהי' והיינו בערך הא"ס ובש"ג ח"א ש"א קרא לא"ק א"ס בערך העולמות ע"ש עכ"ל ובע"ה ש"ג ש' קד' האלהי' פ"ג כחז שאלהי' נק' עשיה בערך ח"ס העליון ע"ש , והנה הוכח לכתוב זה יען דיש לקדוק בדברי הרז"ל ש' אשר בו עומדים ד' עולמות אבי"ע ולא הזכיר א"ק כי ע"כ הוכח לוועד כי א"ק ועולם העקודים נק' בשם אלהי' והציא סעד לזה מהאשרי' דכ' ב'ס' הליקוטי' שא"ק נק' אלהי' וא"א צריאה כו' דמעלה לכל מה שיש למעלה וא"א נק' אלהי' והקשה וע"ש בחיקו' שא"ק נק' צריאה ועוד לקמן קרא אותו א"ס וא"י דע"ש בחיקו' שנק' צריאה הוא ע"ש שכתב וע"ש פס ובליקוטי' שנק' אלהי' הוא בערך הא"ס וע"ש לק' שנק' א"ס הוא בערך העולמות , וקשה ללא ידעתי מה הכוונה בזה ללא תיקון בזה כ"א (בדפוס הא' ד"ע) שא"ק נק' אלהי' וא"כ ב' צי"ע לא ציאר כאן מי סס ואם נאמר שצי"ע סס א"א וא"א א"כ סרז"ל לא ציאר כאן כי אס עד צינה דאלהי' ומשמעות דברי הרז"ל צ"פ זה הוא שרצה לכלול שכל נוקים החלל הזה שם עומדים ד' עולמות אבי"ע אחרים וע"ש ב'ס' הליקוטי' שאבי"ע נגמר עד צינה דאלהי' אינו מדבר בכללות העולמות אלא בפרטי הפרטי שא"ק נק' אלהי' וא"א צריאה ואו"א יליכא ועשיה דזה בערך זה נק' בן וכעד"ז כל הפרטי' אצל כאן אנו מדברים בכללות העולמות אשר מעללים נוקים החלל הזה וכולם בכללותם קראם אבי"ע , ואפשר דע"ש ב'ס' הליקוטי' דא"ק נק' אלהי' לא על א"ק אלא צע"י דאלהי' ע"י נק' אלהי' וא"א צריאה כו' וע"ש א"ק יען דמז' דא"ק נעשה ע"י דאלהי' לכך קראו א"ק אצל א"ק נק' א"ס בערך האלהי' וכמ"ש בע"ה ש"ג ש' קד' האלהי' פ"א דז"ה דמז' דא"ק נעשה ע"י דאלהי' ומחלצ' הו"ך א"א ואור א"ק הנק' א"ס בערך האלהי' מחלצ' הו"ך ע"י וכן צי"ג ש' א"א פ"ג כחז מה"ק עלמו שסוף ע"י דא"ק ולמעט מחלצ' בע"י ע"ש , וע"ש שכתבו קראו צריאה ופי' הרז"ל ב'ס' עז"י שכתב ס' זה אינו מלוי אלהי' ומדברא מלינו להסד שכתב בע"ה ש"ג ש' קד' האלהי' פ"א ובצחי' היותו ב' לא"ס נק' צריאה עם שסוף קודם אלהי' ופי' ההם סרז"ן ז"ל שסוף ב' לקו היותם המחשפט ע"ש , ואפ"ה כחז בסר הכי לכל י"ק דא"ק נק' א"ס לבני אלהי' ע"ש , ולעד"ן דמז"ש סרז"ל כאן ד' עולמות אבי"ע

(ד' ע' ע"ד) לאנו עישים ב' מיני צירוקים אחד צירוק ונח"ה ששה י"ב שהם ו"ק חב"ה וכה"י לחב"ה ואשר סס כפרעים לשנים ולחדשים ולשבעות ולימי' וצירוק ב' נקדר סזומים שהם חב"ה וכה"י דכה"י שמשם החמילו לשמש המאורות והם כפרעים ליוצלות ולשמועין ולשמים ולחדשים ולשבעות ו לימים ע"ש , והנה החמ"ה גרם צנ' הצחי' שחזרה הנוק' צקוד נקו' חחה הסיקוד ומ"פ צע"ה שצטצת צראשית חזרה הנוק' למדריגה הששית הוא לצחי' ז"ן דששה ימי צראשית שהם חב"ה וכה"י דחב"ה אך ז"ן דצחי' הזומים שהם חב"ה וכה"י דכה"י נחאמר זיווגם עד קמיני עלרמ כע"ש בשם"כ, כלע"ד סעעם דצטצת ימ"ב לא סביע כ"כ פגם וכחקן חקף צצנה ח' מדריגה הששית יען דששה ימי צראשית אינו משתנה לעולם דאינו ציד ימ"ב ואף לסביע הפגם גם בצחי' זו אין זו מן החיות מוליכו דהגיע הפגם גם בצמח"כ סקפירות הע"ש שלא נחקן על ידו כמ"ש הרמ"ז ז"ל בהספוחיו צע"ה שנו"ב פ"ג יע"ש אך בז"ן קדר הזומים שזה חלוי ציד ישראל כמו שכתוב אשר חקרו אוחס צנועלם אתם כה"ל ללכך סביע בהם כ"כ פגם ,

ונהזור לנח"ה דלחינה וצוה א"ס ללכך לקחו הספסח צעפור לחודש לסורות כי אז סיחס הנוק' פכלו' שלם צי"ס אצ"א ואף דאוחו סיום סיס צבת וסיו ז"ן במדריגה הששית ע"מזס סיס ונח"ה ז"ן דששה ימי צראשית אך ז"ן דצחי' הזומים סיו אצ"א צפכלו' י"ס וענה נחקרה צחי' זו וגם צחי' ז"ן של ששה ימי צראשית נחקרו כי בחול סיחס הניק' אצ"א צצחי' ב' כמ"ש הרמ"ז ז"ל צלוחס שסגסו שחי' ח"ל כי אחס הוא שצאוחו צצת סיחס עמו פצ"פ כשאר שצתוח אונס משס ואליך לא חזרה לצחי' הצ' אלא סיחס צצחי' הג' וכו' יע"ש ,

שליו פ"ה

כתב וז"ל דכשכונה פכלו' ללא מחב"ת דז"א כחז יסיקוד אין לס כי אין לס דק הח"ה הנעשה מחכבג ע"ע דח"ה דז"א אצל הסיקוד אינו נעשה צה עד שיוהן לס יקוד אי' כמ"ש צויעצור ול"ל דצטה"כ דרוש ו' דק"ש כחז זכונה בשכעל"ו דכצניה ז"ה ללאה יע"ש ובכלל הז"ה סוף הסיקוד ואם נאמר ע"ש כאן דאין לה צחי' יקוד ר"ל ונח"ה עו' דז"א כמו שאר הספי' וס נעשה צויעצור אצל חס"כ דצחארה כה"י דא"י כצר נעשת פכלו' שלם כמ"ש צצכעל"ו גם זה אינו דחכ"ל כחז וגם זכונה צכנה אצוה צחי' האל הגדול נחצאר צכין פכלו' ללא וסם נחצאר כי הנה עדיין לא נעשו רק ז"ה שצה וגם צחי' הדעה שצה נעלה דצחי' אלו כצר נעשת צחי' הסיקוד וכן צס' ל"ה פ"ג כחז נמלא ענה שיש שם ב' צחי' של יסודות צנקום א' והם יקוד דא"י ויקוד דלאה ויקוד דז"א נמלא דחוץ ויקוד דא"י יס יקוד דלאה וסיצ"א ,

של"ח פ"ח מ"ב

כתב

הנה הנו' של ללאה סס ד' אה"ה צ' קס"א וקמ"ג וקכ"א וכלה נק' יודה ע"ש ד' אלפי' שהם צד' אה"ה סכ"ל יע"ש , ול"ל דצכ"ל פ"ה ובש"ל פ"א כחז שהנו' דלאה סס ד' אלפי' של ד' שמוח אה"ה יע"ש , וכנע"ד ד' לנפולס חנו' דלאה סס ד' אלפי' דד' שמוח אה"ה אצל כל זמן שרחל עדיין עומדת בצריאה ללא לוקחה חלקה ומלק שצרה ד' שמוח אה"ה שלמים וכשארם צקוד פקדון על שפולס רחל צחלי' ולוקחה

קעא

עץ חיים / שער מ"ד ומ"ן

דמש"ל בשל"ז פ"ד ולעיל פ"א שהמוחין דלאה הם ד' אלפי"ן של ד' שמות אהי"ה לבד יע"ש, נקרא מד"ת זהו לבחינת המוחין דכתר שלה וכוז"ל בפ"א. | ובסה"כ ד"ו בהדיא, ושאר העק"ב אורות לוקחתם בחב"ד שלה בסוד פקרון לצורך רחל, וזהו שסידר הרש"ש זלה"ה וכתב בתיבת ועד יכוין לתקן מלכות דלאה וכתר דרחל, ולהמשיך לה ד"פ הי"ה פשוטים מעק"ב אורות שנשארו בחב"ד דלאה שלקחה לכתרה ע"כ, **הרי** שאותם ד"פ הי"ה שנמשכו לכתר רחל הם מהאהי"ה שלקחה לאה **לכתרה**, אבל הכא איירי על

בחינת המוחין ממש שלוקחת לאה לחב"ד שלה עצמם בג' תיבות ברוך שם כבוד כידוע, שהם ד"פ אהי"ה שלימים מלאים שאין לרחל חלק בהם, ואיזה קאי הכא, וכתב שנקראים מד"ת ע"ש הד' אלפי"ן שבהם וד"ק.

לבוש אימא ואין עוד מי שיגין עליהם בצאתם לחוץ ללאה ורחל, אך אכתי קשה מההיא דשער הארות זו"ן פ"ח שכתב רז"ל וז"ל: ונמצא כי כאשר יוצאים החסדים התחתונים משם לחוץ לוקחים עמהם הארת לבוש אימא הנז' וכו' יעו"ש, הרי מוכח דבכל מקום שהולכים אלו החסדים לבוש אימא עמם, ולמה לא יגינו עליהם, ויש ליישב כמ"ש רז"ל בדרוש עץ הדעת טו"ר הובא בשער ההקדמות ד' ל"ה עמוד ד' יעוין שם ודו"ק, וא"ש את"מ.

פרק ח'

מ"ק והנה המוחין דלאה הם ד' אהי"ה ב' דיודי"ן וא' דאלפי"ן וא' דההי"ן, ולא נקראת מד"ת ע"ש ד' אלפי"ן שבד' אהי"ה הנז' ע"כ. עיין מה שהקשה בזה בספר דברי שלום ותירץ, ולע"ד קושיא ליתא,

שער מ"ד ומ"ן

המלכות עולין עם הבירורים שבררה היא לצורך אימא עם נשמתה בסוד מ"ן דאימא, והבירורים של המלכות נתקנים באימא ונמשכין למלכות בסוד מוחין שלה, וממוחין שלה ממשכת מ"ן לצורך הולד דזהו פשט לשון הזוהר דבמחשבה אתבריר כלא, וא"ש את"מ.

ב. כי כשהובררה בחינת א"א שהיתה שם וכו', עד ואח"כ כשנתקנה נוק' דז"א וכו'. דע שכל לשון זה הוא מגומגם ומוטעה ועיין בשער מאמרי רשב"י ע"ה בפרשת פקודי שהובא דרוש זה שם, ושם הוא מתוקן יותר, ובין תבין את אשר לפניך.

ג. ושם היו בכחינת אב"א, ונזדווגו שם

דרוש א'

א. והנה המלכים האלה כל מציאותם הם המוחין של הנקבות כולן שמהם המ"ן הם וכו'. עיין להרש"ך ז"ל מה שהקשה בזה ויישב, ואחרי ניו"ק אני אומר דברים כפשטן שנו כאן, וכן כתב רז"ל לעיל בשער תיקון הנוק' פ"ב אות ט"ו וז"ל: אך המ"ן הבירורים שבררה היא במוחה וירדו שם בבחינת טיפה דזווג דמ"ן ע"כ, ומההיא דשער הנסירה ל"ק מידי דהאמת הנשמות כשעולים בסוד מ"ן מעלים עמהם הבירורים ליסוד הנוק', ואח"כ כשגם המלכות מעלה מ"ן לגבי אימא כנודע, אז נשמות בני האדם הצדיקים נשארים ביסוד המלכות, והבירורין של

שאפי לחול עליו המיתה ב"מ. אבל המצורע חס עליו השי"ת שעוד לא בא זמנו למות, ובמקום המיתה נענש בצרעת, ע"י שגרם בעונו למניעת מו' דחכמה, באופן זמני ולא לחלוטין, ויש לו תקנה.

פ"ח.

והנה המו' של לאה וכו'. בענין מה שנמשך ללאה מהד' אהי', כתבתי בעוניי בבאתי לגני בכונת בשכמל"ו, והן עתה ראיתי מ"ש הרדב"ש זלה"ה בדף מ"ח ע"ג דרמי מוחזין אמוחזין. דכאן או' שהמו' ד' אהי', ובשל"ז פ"ד ולעי' פ"א כתב שהמו' ד' אלפין דאהי'. ומשני שהמו' הם ד' אלפין. והד' היה הם פקדון לרחל. והכא מיירי לפני נתינתם לרחל. ובדס"ד ע"ג רמי כתר אכתו. דפעם אומר שלוקח ד' אלפין מלאים, ופעם או' שהם פשוטים. ומתוך שהוא לוקח הד' אלפין מלאים, אבל הפשוטים הם לעצמו והמילויים לט"ס שלה ע"ש. ולכאן תקשה על הד' אלפין עצמם, שפעם אומר שהם למו' ופעם או' לכתו. וגם איך להתאים דבריו ז"ל עם הסידור, שלא נז' שם ד' אלפין למו' אלא לכתו. וכן מילוי הד' אלפין לא כתוב שם לט"ס דלאה, אלא לוי"ק שלה. והרב שפ"א ז"ל כאן כתב שהכתו לוקח ד' אלפין שגני' מד"ת, והחב"ד קיבלו מהכתו את הד' היה שגני' עק"ב לפקדון לצורך רחל. (כך נר' כונת דבריו להמעין בהם). אבל לצורך עצמם הם לוקחים ד' אהי' מלאים בבש"כ. וכתב שזהו כונת רז"ל בשל"ז פ"ד ולעי' פ"א שמו' דלאה הם ד' אלפין, היינו מו' דכתו ולא המו' העיקריים ע"ש. ונלקו"ד שנוכל לו' כך גם להרדב"ש זלה"ה, שהשוה הא דפרקין עם של"ז ופ"א דלעיל, ובשניהם י"ל שמדבר על מו' דכתו. והרי רז"ל או' כאן המו' דלאה הם ד' אהי' מלאים ולא נק' מדת ע"ש הד' אלפין שבד' אהי' הנז'. ואם נא' שהמו' הללו הם המו' העיקריים שלמטה מהכתו, וכל הד' אהי' הם חלקם לבדם, א"כ למה נק' לאה מדת ע"ש הד' אלפין שלהם ולא נק' על שם כל הד' אהי'

שלמים. ואם נפשך לו' מפני שהאלפין הם עיקריות השם, אכתי ק', דלמה תקרא על שם הד' אלפין דמו', ולא על שם הד' אלפין דכתו שהוא עיקר יותר מהמו'. ואם תאמר בגלל שהמילויים שבכתו מתפשטים ממנו לגוף כמש"ל, ומה שנשאר לו לבדו הם ד'. אלפין פשוטים שאינם כמס' מד"ת, לא כן המו' שכל האלפין עם המילויים הם להם לבדם, ולכן נקראת מדת על שמם ולא על שם הכתו, עי' בשה"כ דרו' ו' דק"ש בתיבת מלכותו, שנר' משם שנק' מדת על שם הכתו. וכן לעי' פ"א ושל"ז פ"ד ושל"ב פ"א שלפי השפ"א ז"ל מיירי במו' דכתו. ונמצא שנקראת ע"ש הכתו ולא ע"ש המו'. ומוכרח לו' שהגם שהמילויים מתפשטים מהכתו לגוף, מ"מ העיקר נשאר בכתו ושייך בו מס' מד"ת. ובכן נר' שאפ"ל, שגם בפרקין מדבר על מו' דכתו שמעכבים לעצמם הד' אלפין מלאים, והשאר שהם ד' היה מלאים שהם עק"ב אורות, נמשכים בתיבת מלכותו להחב"ד בתורת פקדון לצורך רחל. וכן נר' כונת לשון הסידור שכתב בתיבת ועד, להמשיך ד"פ היה פשוטים מעק"ב אורות שנשארו בחב"ד דלאה שלקחה לכתרה עכ"ל. וכונתו שנשארו לצורך רחל בחב"ד דלאה, והם מהאחי' שלקחה לכתרה. וזהו. מה שכתב בתיבת מלכותו למלאת הד' אלפין שבכתו ושארית העק"ב להמשיכם ללאה בפקדון. שלפי זה יהיה פירושו, שהד' היה גם הם נתמלאו בכתו עם הד' אלפין ונעשו עק"ב, וימשיכם ללאה היינו לחב"ד שלה, בפקדון לרחל. (וכן נר' גם מהשפ"א ז"ל כאן שכך היא כונת הסידור). וכן יהיה כונת הרדב"ש זלה"ה הנז"ל (בדמ"ח ע"ג) על פרקין, שהמו', והיינו מו' דכתו, לוקחים ד' אהי' שכולם נמשכים לכתו ושם מתמלאים. והד' אלפין שלהם הם לעצמם למו' דכתו הנז', והד' היה פקדון לרחל, שנמשכים אח"כ מהכתו לחב"ד בדרך פקדון, לרחל. כנלקו"ד. ובבאתי לגני הנז"ל (כסוף דס"ד ע"ב) כתבתי לקו"ד, שהד' היה פשוטים נמשכים בתיבת מלכותו ללאה.

ונלע"ד לעת עתה כפי הנו"ל שאין זה מדוייק. אלא שיותר נר' שנמשכו במלכותו הד' היה כשהם כבר מלאים. ונמשכו מהכתר להחב"ד, ומשם נמשכים הפשוטים שלהם לכתר רחל, והשאר לוקחתם בכרכת אבות. וא"ש את"ם. ומ"ש הרדב"ש זלה"ה שמילוי הד' אלפין הוא לט"ס דלאה, אמת שכן נר' משה"כ דרו' ו' הנו' בסופו שכתב ד' אלפין העולים מד"ת אשר הם כללות כל פר' לאה מראשה עד סופה אבל הכתר שלה אינו רק הד' אלפין פשוטות אבל המילויים הם בשאר פר' עכ"ל. וכתבתי לקו"ד בבאתי לגני הנו"ל, שהיות והחב"ד יש להם הארה כללית של כל הד' אהי' מלאים, חלקם שבד' מילויי האלפין לא עלה בשם ע"ש. הגם שזה נר' קצת דוחק, שסוף סוף אם נמשך גם להם היה צריך לכוון, ומאי איכפת אם יש להם עוד הארות גדולות, מ"מ נלקו"ד לכאור' שכן הוא האמת. שהמילויים נמשכים גם להם, אלא שלא נראית פעולתם אלא ברו"ק, ולכן לא נזכרים. וא"ש את"ם.

שער ט"ל מ"ד ומ"ן

פ"א.

בענין הכירור הנו' כאן בריש פרקין ולק' בריש פ"ד, רציתי לרשום מה שהבנתי לכאור' לקו"ד מלשונות רז"ל במקומות שונים והם:

- א. לק' פ"ב ופי"א כלל ז'.
- ב. מבו"ש ש"ג ח"ב פ"ו (דכ"ד ע"ד) והנה כאשר וכו' עד סוף הדיבור.
- ג. לעי' של"ד פ"ב כלל ט"ו.
- ד. מבו"ש שע"ב ח"ג פ"ח (דט"ו רע"ד) וגם באצי' עצמו וכו' עד ודי כזה. ורחוה"נ ד"ג כי בפר' מחשבה וכו' עד על סדר הנו"ל.
- ה. מבו"ש ש"ה ח"א פ"ב (דל"ה ע"ד) והענין כי הנה וכו' עד (דל"ו ע"ב) ונפרדים הסיגים מהם. ולעי' שי"ח בסופ"ה במ"ק

והענין כי כבר ביארנו וכו' עד והקל"י נפרדים ממנו.
 ו. בשער זה לק' פי"ד (דע"ח ע"א) והענין כי תחילה וכו' עד אל הנוק'. ורחוה"נ ד"ט סוע"א נמצא שתיקון וכו' חג"ת ונה"י — ושם דכ"ג רע"ד כי כל פר' וכו' ונה"י.
 ז. מבו"ש ש"ב ח"ג פ"ט (די"ז סוע"ג) וכן במחשבה דאי' וכו' עד (רע"ד) וכוה נבין.

והנה מ"ש רז"ל (אות ב' הנו') שהסיגים הנזרקים חוזרים ומתבררים בפר' שלמטה וכעזה"ד שמתבררים בכל הפרצופים, משמע שמתח"י כשעלו הכירורים היה בהם חלקים השייכים לכל הפרצופים. וכתח"י מתבררים בפר' העליון, ומה שזורק מתברר בפר' התחתון ממנו, ומה שהוא זורק מתברר בעוד תחתון וכו' וכו', עד תכלית הכירור שלא ישאר אלא סיגים גמורים.

ובמבו"ש דט"ו הנו' (אות ד') השמיענו רז"ל ב' דברים. א — הוא שפר' העליון ע"י זיווגו הוא מעלה ומברר הניצוצין שהיו למטה, החלק הראוי לפר' שלמטה ממנו. וכן עושין כל הפרצופים, ואין כירור עולה למעלה ממדריגתו. ב — הוא שהדם היוצא לאחר תיקון הפר', חוזר להתברר בפר' הב'. (ועי' מבו"ש ש"ה ח"ב פ"א (דמ"ה ע"ד) דמשמע קצת שזה שייך בכל פר' האצי' ע"ש). וכ"כ בשי"ח פ"ו שיש ברירה וברירה דברירה. שהדם היוצא מאי' צריך להתברר בנוק' תתאה מל', והיוצא ממנה יורד ומתברר בכרי', והשאר יורד ביצי', וכן הולך עד שיתברר מכל עולם ועולם עד שיורד בנוק' דעשי', ומה שיוצא ממנה הם הקל"י ע"ש. וגם מזה משמע שהכירורים שעלו היו כלולים מחלקי כל הפרצופים. ומה שלא ראוי לפרצו' העליון, יוצא בסוד דם לידה, שמתברר בפרצו' הב'. וגם משם, מה שלא ראוי, מתברר בפרצו' הג' ע"ס העשי'. ועי' הריפ"ש ז"ל שם בשי"ח שמעיקרא איך עלו, כיון שלא היו ראויים לעליון ע"ש. וקושיתו תיסוב גם על הכירורים הנבררים במחשבה

דברי שער הפסוקים תהלים שלום

סוף פ"א פ' עדות ציהוקף כו' דיסוד קקרא סניני
כו' וק' דאיכו אלף ו' וי"ל דלס לכו עוכי'
סדעמ סוי ז' (אכ"י צפס"פ סוודסק לא יס זס סלסון
אכן צפס"פ שסיס ציד סכז ז"ל ססוס כ"י ססס"ו ז"י
לאיכו סכסכו ככו ססציח סכז ז"י):
ס"י ס"י פקוי סכס ס' ונלס כו' אכ"ל ס"ח אכ"ס
כדז אכ"סו כו' ול"ע דלכח סוס צס' וספ'
לומר דכיון דסס עולל אסד עסחלף ס' צלל"ף וכמו כן
סכ"ן סכז וססס"ו ז"ל לקמן צס"ק"ז צפ' סוס לכס כו',
ס"י ס"י פ' גר אכ"י כו' סיצור ל' ססוח סוי"ס
אלס"ס סוי"ס אלכ"י ג"י ג"ר וכן צ"ן וקכ"א
ג"י ג"ר וצ' סס צנול' ע"כ כסספסתי צנ"ס וסכ"ס סס
צנול' אסככא קאי אי קאי לנאי דקליק עניס ססוס צ"ן
וקכ"א דצ' ססוח אלס סס צנול' או קאי לנאי גר וכל'
דצ' גר אלס סס צנול' וסוס דכודע דצ' יסודיס אלס סל
סוי"ס אלס"ס סוי"ס אלכ"י ג"י צלר וכן צ"ן וקכ"א ג"י צלר
וללו סכז צלרות סס אל' צללס ואל' צללס כנ"ס צס' סססדלר
צצרכי סכ"סו ס אוה צ' (ד' ו"ג ע"ג) וכן צס' סכוכוס
דכוס עסירי מרוכס סלילס ויע"ס דלרותיס אלס סס סכ"ס
ולין כלן עקומו ואל' כנולל דע"ס כלן וצ' סס צנול'
כ"ל על צ"ן וקכ"א דזס סכזר סוס צנול' וכנ"ס צססר
סססדלרות אלל צלר אסר סוס צללס אך כפי ע"ס צס'
סססוקיס פ' מולדות פ' ויכ"ו רעי גר וכו' דללו סכז'
צלרות סס אל' צס"ו ואל' צסכ"י יע"ס אל' אססר דכולס
ס"יכ"י צנוק' ונ"ס סכל דצ' צעל' קאי על ס"י ג"י כנ"ס"ל
וכן צליקועי סכ"ך (דפוס אמשטרלס דף ס' סנ"ס) פ'
צכלס"ס דכחז סו"ק ככרלו על ידי צלר סעליון ססוס
צ"ן וקכ"א ונול' ככרלס על ידי צלר סססון ססוס ל'
ססוח סוי"ס אלס"ס סוי"ס אלכ"י

סוף פ"א פ' עדות ציהוקף כו' דיסוד קקרא סניני
כו' וק' דאיכו אלף ו' וי"ל דלס לכו עוכי'
סדעמ סוי ז' (אכ"י צפס"פ סוודסק לא יס זס סלסון
אכן צפס"פ שסיס ציד סכז ז"ל ססוס כ"י ססס"ו ז"י
לאיכו סכסכו ככו ססציח סכז ז"י):
ס"י ס"י פקוי סכס ס' ונלס כו' אכ"ל ס"ח אכ"ס
כדז אכ"סו כו' ול"ע דלכח סוס צס' וספ'
לומר דכיון דסס עולל אסד עסחלף ס' צלל"ף וכמו כן
סכ"ן סכז וססס"ו ז"ל לקמן צס"ק"ז צפ' סוס לכס כו',
ס"י ס"י פ' גר אכ"י כו' סיצור ל' ססוח סוי"ס
אלס"ס סוי"ס אלכ"י ג"י ג"ר וכן צ"ן וקכ"א
ג"י ג"ר וצ' סס צנול' ע"כ כסספסתי צנ"ס וסכ"ס סס
צנול' אסככא קאי אי קאי לנאי דקליק עניס ססוס צ"ן
וקכ"א דצ' ססוח אלס סס צנול' או קאי לנאי גר וכל'
דצ' גר אלס סס צנול' וסוס דכודע דצ' יסודיס אלס סל
סוי"ס אלס"ס סוי"ס אלכ"י ג"י צלר וכן צ"ן וקכ"א ג"י צלר
וללו סכז צלרות סס אל' צללס ואל' צללס כנ"ס צס' סססדלר
צצרכי סכ"סו ס אוה צ' (ד' ו"ג ע"ג) וכן צס' סכוכוס
דכוס עסירי מרוכס סלילס ויע"ס דלרותיס אלס סס סכ"ס
ולין כלן עקומו ואל' כנולל דע"ס כלן וצ' סס צנול'
כ"ל על צ"ן וקכ"א דזס סכזר סוס צנול' וכנ"ס צססר
סססדלרות אלל צלר אסר סוס צללס אך כפי ע"ס צס'
סססוקיס פ' מולדות פ' ויכ"ו רעי גר וכו' דללו סכז'
צלרות סס אל' צס"ו ואל' צסכ"י יע"ס אל' אססר דכולס
ס"יכ"י צנוק' ונ"ס סכל דצ' צעל' קאי על ס"י ג"י כנ"ס"ל
וכן צליקועי סכ"ך (דפוס אמשטרלס דף ס' סנ"ס) פ'
צכלס"ס דכחז סו"ק ככרלו על ידי צלר סעליון ססוס
צ"ן וקכ"א ונול' ככרלס על ידי צלר סססון ססוס ל'
ססוח סוי"ס אלס"ס סוי"ס אלכ"י

שם

ס"י ל"ט פ' הודיעני ס' קלי כו' צ' ע"ס יס צז"א
א' עססוס ולמעלס ללורכ ללס ואל' עססז'
ולמעס ללורכ רחל כו' ע"כ כ"י ז"ל מודווג עס ללס
ורחל עס צ' יקודוס ס"ס צו א' עססזס ולמעלס אסר
צו מודווג עס ללס כנ"ס צע"ס ס"פ פ"ג ויקוד סססון
אסר צו מודווג עס רחל ועיין לעיל צס"י ס"י פסוי' צכ'
ככ כו' דכ' דסס ע"ס סוס א"ד ע"ס ואל' לריך ס"ס
צ' מ"ס לז"א א' עססזס ולמעלס ללורכ זוג א"ד לללס
וא' עססזס ולמעס ללורכ זוג א"ד לרחל,

ס"י ל"ט פ' הודיעני ס' קלי כו' צ' ע"ס יס צז"א
א' עססוס ולמעלס ללורכ ללס ואל' עססז'
ולמעס ללורכ רחל כו' ע"כ כ"י ז"ל מודווג עס ללס
ורחל עס צ' יקודוס ס"ס צו א' עססזס ולמעלס אסר
צו מודווג עס ללס כנ"ס צע"ס ס"פ פ"ג ויקוד סססון
אסר צו מודווג עס רחל ועיין לעיל צס"י ס"י פסוי' צכ'
ככ כו' דכ' דסס ע"ס סוס א"ד ע"ס ואל' לריך ס"ס
צ' מ"ס לז"א א' עססזס ולמעלס ללורכ זוג א"ד לללס
וא' עססזס ולמעס ללורכ זוג א"ד לרחל,

כחז דללס לוקס ד' אלסין מללס וק' דככ"ד
כחז דלוקס ד' אלסין פסועיס ועוד ק' דצפ"י צ'
כחז דד' אלסין פסועיס סוס לכחז דללס וד' ס"ס פסוי'
סוס לכחז רחל וצפ"י א' דכחז דד' אלסין מללס לוקס'
ללס לא צ"ח ד' ס"ס מללס ני לקסס ועיין צס' סכוכו'
צכוכס צסכמול"ו דסס כחז צפ"י דכחז ללס לוקס ד'
אלסין מללס וכחז עור דד' אלסין פסועיס סוס צכחז
דללס ומילוי אלסין סוס צנ"ס דללס וכן צכחל ד' ס"ס
פסועי' צכחז רחל ועילוי ס"ס צנ"ס דכחל ע"ס וצוס א"ס
דצ' ספ"י אע"ס אלל עזס צכחז זס צכ"ס,

כחז דללס לוקס ד' אלסין מללס וק' דככ"ד
כחז דלוקס ד' אלסין פסועיס ועוד ק' דצפ"י צ'
כחז דד' אלסין פסועיס סוס לכחז דללס וד' ס"ס פסוי'
סוס לכחז רחל וצפ"י א' דכחז דד' אלסין מללס לוקס'
ללס לא צ"ח ד' ס"ס מללס ני לקסס ועיין צס' סכוכו'
צכוכס צסכמול"ו דסס כחז צפ"י דכחז ללס לוקס ד'
אלסין מללס וכחז עור דד' אלסין פסועיס סוס צכחז
דללס ומילוי אלסין סוס צנ"ס דללס וכן צכחל ד' ס"ס
פסועי' צכחז רחל ועילוי ס"ס צנ"ס דכחל ע"ס וצוס א"ס
דצ' ספ"י אע"ס אלל עזס צכחז זס צכ"ס,

ס"י ג' פסוי' מליון מכלל יופי כו' כל סס"ס יורדיס
ציקוד ונעסס כ"חכ"י סכ"ס דכ"ס לכו"ס לכו"ס דכוק'
ע"כ וקסס דסוס סכ"ן מכו"ו דססדלר סוס דס"ג יורדי'
ציקוד דז"ל וסכ"כ סכ"ס דכ"ס וכך סוס מפורכ צע"ס
סל"צ פ"ס ככצכ לסכס פ' זס יע"ס .

ס"י ג' פסוי' מליון מכלל יופי כו' כל סס"ס יורדיס
ציקוד ונעסס כ"חכ"י סכ"ס דכ"ס לכו"ס לכו"ס דכוק'
ע"כ וקסס דסוס סכ"ן מכו"ו דססדלר סוס דס"ג יורדי'
ציקוד דז"ל וסכ"כ סכ"ס דכ"ס וכך סוס מפורכ צע"ס
סל"צ פ"ס ככצכ לסכס פ' זס יע"ס .

שם ונעסס כ"חכ"י סכ"ס דכ"ס לכו"ס לכו"ס דכוק' כו' פ'
לכ"כ עוליס צקוד או"ח וכ"חכ"י צנוק' כנ"ס
צע"ס ע' ל"צ פ"ס יע"ס,

שם ונעסס כ"חכ"י סכ"ס דכ"ס לכו"ס לכו"ס דכוק' כו' פ'
לכ"כ עוליס צקוד או"ח וכ"חכ"י צנוק' כנ"ס
צע"ס ע' ל"צ פ"ס יע"ס,

ס"י ג"ן פ' כלו ק"ג וכו' סס אל' יולל מללס"ס וק"ג
סללף סוס אל"ס וסל' סוס ג' יודין וסלף
דק"ג סני' אל' וכו' ע"כ ומססר סלסון מנענע דכסס
אל' צו רעוה אל"ס וק"ג אסר סס צלימל וצוס כנול'
דקסס סס אל' סוס צל' ססוס עק'.

ס"י ג"ן פ' כלו ק"ג וכו' סס אל' יולל מללס"ס וק"ג
סללף סוס אל"ס וסל' סוס ג' יודין וסלף
דק"ג סני' אל' וכו' ע"כ ומססר סלסון מנענע דכסס
אל' צו רעוה אל"ס וק"ג אסר סס צלימל וצוס כנול'
דקסס סס אל' סוס צל' ססוס עק'.

ונדע"ד לפרש עכס סלסון סכחז צחסי' סענין ללי'
נק' ק"ו ידוק סעק' וכו' וסכס כחז צס'
עלמרי רז"ל צנ"ס חגיגס דלי' נק' קו ידוק סנ' סוס
דכס ק"ג סוס צל' ואל' דק"ג סוס סס אל"ס וסל סכזכענו
יעלס מ"ד וק"צ סססלר מנ"ג יעלו ק"ו ולכך נק' אי'
קו ידוק יע"ס א"כ כנולל דכסס ק"ג עלמו סס רעוה סס
אל"ס ג"כ ואל' סס אל' סיוולל מנ"ס ק"ג מנ"ג יודין
וסלף סכו סוס מנ"ס אל"ס וק"ג .

ונדע"ד לפרש עכס סלסון סכחז צחסי' סענין ללי'
נק' ק"ו ידוק סעק' וכו' וסכס כחז צס'
עלמרי רז"ל צנ"ס חגיגס דלי' נק' קו ידוק סנ' סוס
דכס ק"ג סוס צל' ואל' דק"ג סוס סס אל"ס וסל סכזכענו
יעלס מ"ד וק"צ סססלר מנ"ג יעלו ק"ו ולכך נק' אי'
קו ידוק יע"ס א"כ כנולל דכסס ק"ג עלמו סס רעוה סס
אל"ס ג"כ ואל' סס אל' סיוולל מנ"ס ק"ג מנ"ג יודין
וסלף סכו סוס מנ"ס אל"ס וק"ג .

שם סיקוד נקרא עוב ע"כ וכלע"ד דלכך כחז לעיל
ק"י כ"ג פ' אך עוב וכו' דכסססדלר סס סוד
יקוד דלימל נק"ר עוב יע"ס סענעס סוס כיון דכס'
סוד יקוד דלימל ואל' כחגלו נקרא' על סס סיקוד סכק'
עוב .

שם סיקוד נקרא עוב ע"כ וכלע"ד דלכך כחז לעיל
ק"י כ"ג פ' אך עוב וכו' דכסססדלר סס סוד
יקוד דלימל נק"ר עוב יע"ס סענעס סוס כיון דכס'
סוד יקוד דלימל ואל' כחגלו נקרא' על סס סיקוד סכק'
עוב .

ואפשר לומר לספך דסיקוד נק' עוב מנ"ס סכקדי'
סככזיס צכ"ס צקוד עוב"ס דכ"ז צכ"ס
כנ"ס ססס ולכך נק' סיקוד עוב .

ואפשר לומר לספך דסיקוד נק' עוב מנ"ס סכקדי'
סככזיס צכ"ס צקוד עוב"ס דכ"ז צכ"ס
כנ"ס ססס ולכך נק' סיקוד עוב .

שם דמנ"ל נק' אסד ע"כ כלע"ד סנ' כנ"ס לעיל צס'
כ"ס פסוי' סכס אל' וסכ"י דכססמנ"ל ס"ס צקוד
נקו' נק' יחיד לזין צס כללות י"ס יע"ס,

שם דמנ"ל נק' אסד ע"כ כלע"ד סנ' כנ"ס לעיל צס'
כ"ס פסוי' סכס אל' וסכ"י דכססמנ"ל ס"ס צקוד
נקו' נק' יחיד לזין צס כללות י"ס יע"ס,

סידור תפלה להרש"ש

הוה, יוד יוד יהה הא הי וו ואו ואו, הה הא הי
א א א, ל ל ל, איש, ד ה ד, נו י ה
לברך את ה', כסא אברהם, עבד א'.

יכוין להמשיך לכתר דל"ה ד' אלפי' פשוטין דד' לבושין דד' מוחין דצינה דז"א
כל א' כלול מד' לפי שדל"ת דאחד גדולה כד' דלתי"ן.

א **א** **א** **א**

יכוין להאיר מחצ"ד דז"א לחצ"ד דל"ה.

שם   כבוד   ברוך

אלף הי יוד הי	אלף הא יוד הא	אלף הי יוד הי
מזינה דז"א לבג"ה דפר' חצ"ד דל"ה.	מדעת דז"א לחו"ג דדתי"	מחכמ' דז"א לחח"ן דפרלופי חצ"ד דל"ה.
יכוין להשאיר ב' פרקים דל"ה דמ"ה וצ"ן	יכוין ברוך שם כבוד תחתונים דל"ה דמ"ה וצ"ן	יכוין להעלות פרק עליון דל"ה דמ"ה וצ"ן
כנגד ב' אותיות שם .	כנגד ב' אותיות ברוך ושאר האותיות גי' קמ"ג	כנגד ב' אותיות ברוך ושאר האותיות גי' קמ"ג

וקנ"א חסר י"ו שנתנו בכתר דל"ה והם כנגד ב' מוחין דחו"ג וגמשיכים בחו"ג דדתי" דל"ה.

יכוין להעלות פ"ע דהוד דצ"ן דז"א עם ג"פ גבו' הרי ד"פ בגבורה דז"א כנגד ד' אותיות **כבוד**.

(* (ויכוין שיאירו ג' מוחין חצ"ד דל"ה בגולגלתא דילה.)

מלכותו

(* ועיין בפע"ח מדרושי ק"ש שעה"מ פ"ח וצ"ח תו"ח דקכ"ז ע"א ושם מבואר דהכונה הזאת היא דוקא בק"ש שעה"מ ע"ש וכן כתב צ"ח עליו נהר ד"ג ע"ב אות מ"ו וז"ל ומ"ש בסידור בק"ש של היום צבס"כ להאיר מחצ"ד דל"ה בגולגלתא דילה טעות סופר שהעתיק והוא מק"ש שעה"מ עכ"ל ועיין בע"ח שט"ל דרוש יוד ופע"ח שם פ"ז וצ"ח תו"ח שם דהגי' שם דמאירין חצ"ד דז"א בגולגלתא דנוק' ונלע"ד כי הכל פ' אחד הוא ור"ל כי תחלה הג' מוחין דחצ"ד דז"א הם מאירין בחצ"ד דנוק' ואח"כ משם הם מאירין בגולגלתא דילה כמבואר בשער הכוונות מדרושי הלילה פ"ח וע"ש. עוד ל"ל שמ"ש שמאירין מחצ"ד לגולגלתא ר"ל חילוניות דגולגלתא שהיא למטה מחצ"ד דילה כמ"ש הרב בע"ח שכ"ג ספ"א ע"ש ולפ"ז אזלא לה קושית הרב זמרת הארץ (צמ"ש ד"י ע"א) שהקשה כי איך נמשכין המו' ממטה למעלה והולך להטעות מה שכתוב בסידור וגרם שנמשכין המו' מחצ"ד דז"א לגולגלתא דנוק' ומשם לחצ"ד דילה ע"כ. וא"ש חת"מ.

המסדר **יאה**

סידור תפלה להרש"ש

מה

מלכותו יכוין להמשיך לנוק' ב"פ דהוד דב"ן דז"א - לכן לא נכמוז באותיות הפסוק.

יכוין למלאת ד' אלפין שבכתר דללא **אלה אלה אלה** ושארית העק"ב אורות שהם ד' ה"ה דד' אהיה ב' דיודין וא' דאלפין וא' דהסין יכוין להמשיכם ללאה בפקדון לצורך רחל.

הי יוד הי הי יוד הי הא יוד הא הא יוד הא

ועתה ישפיל ראשו ויכוין	לבושי ה"ח	לבושי ה"ג
להמשיך לרחל עשרה אהיה	אהיה אהיה	אהיה אהיה
שהם גי' ליק"י מי' לבושי	אהיה	אהיה
המו"ג שבדעת דזעיר דאל"י	אהיה אהיה	אהיה אהיה
לנקוד' הכתר דרחל העומדת		

בצרי' הנק' קדירה שהוא כמספר אלהים דיודין וי"ג אותיות וז' אותיות

השורש והכו'. **אף למד הי יוד ממ** **אף למד הי יוד ממ**
גי' ש' אלהים י"ג אותיות
ה' אותיות והכולל.

יכוין להעלות פ"ע דהוד דמ"ה דז"א עם ג"פ גבורה הרי ד"פ בגבורה דז"א. וב"פ דהוד דמ"ה יכוין להשאירם ביהוד דז"א וכנגדם ו' אותיות **מלכותו**.

בק"ש דיוצר יכוין למסור עלמו למיתה לחצר ז' צ"ח רוחא ברוחא יאהדונהי: **רעולם** יכוין לתקן ו"ק חג"ת ונה"י דלאה ילהמשיך בהם מילוי ד' אלפין שבכתרא **אלף אלף אלף אלף**.

גם יכוין להמשיך לה מאחוריים דא"י ריבוע ס"ג וי' אותיות. **יוד יוד הי יוד הי ואו הי ואו הי ואו הי ואו הי** לעולם.

גם יכוין בד' אותיות **דלעור** מלעולם להעלות פ"ע דיסוד דב"ן עם ג"פ ת"ת דב"ן הרי ד"פ דת"ת דב"ן דז"א כנגד ד' אותיות **דלעור**.

ועד ב' אותיות **ע"ד** דועד יכוין להשאיר ב"פ תחאין דיסוד דב"ן ליסוד דז"א. ויכוין לחצר פ"ת דת"ת דמ"ה דז"א עם ג"פ דיסוד דמ"ה דז"א.

וכנגדם ד' אותיות **יהוה** ולהמשיכם לנוק'. וב"פ עליונים דת"ת דמ"ה דז"א שכנגד ב' אותיות **מ"ן** דלעולם ועד שהם כמספר מילוי דע"ב **וד י יו י** יכוין לחלקם פרק א' בת"ת דמ"ה ופרק א' ביסוד דמ"ה דז"א. גם יכוין לתקן

מל' דלאה וכתר דרחל ולהמשיך לה ד"פ ה"ה פשוטים מעק"ב אורות שנשארו בתב"ד דלאה שלקחה לכתרה **היה היה היה היה**.

בק"ש דיוצר יכוין להמשיך מזו"ן דאל"י מבחי' פנימיות דפנימיות (*) (ממוחין דו"ק דזו"ן דאל"י) מו' פנימים שלמים לאו"א דבריאה ועי"ז יזווגו וימשיכו מוחין פנימים ומקיפים לזו"ן דבריאה :

ב"ק"ש
(*) א"ה בסידור הקלה לא כתוב כ"ז רק בקלת סידורים כתוב כן לכן מסודר כאן בין שני חלאי לבנה ועיין בפחת עינים דכ"ה ע"ב במלת בשבמל"ו מ"ש ע"ז וע"ש.
(יב)

סידור תפלה להרש"ש

הוה יוד יוד הוה הא הי וו ואו ואו הוה הא הי
א א א ל ל ל איש ד ה ד נו י י ה

לאהבה את ה'. כסא ע"י אברהם. עבד א'.

(* בק"ש דערבית יכוין יחוד זה בזו"ן דצריאה :

יכוין לזווג את זו"ן שהיא תעלה מ"ן ע"י שם ז"ן וע"י נפשו ונפש הלדיק
והז"א יספיע מ"ד ע"י שם מ"ה וע"י רוחו ורוח הלדיק ומזדווגים :

ו יהוה יאהדונהי יוד הא ואו הא
חיצור זו"ן יוד הוה וו הוה

אח"כ יאמר הרמ"ח תיבין דק"ש לתקן רמ"ח איברי זו"ן ועמהם יתקן פר'
הנוק' ויכוין בכללות פרשה ראשונה לתקן כחצ"ד דזו"ן.
ויכוין כי צפרשה א' יש ה"פ נגד ה"ח המאירים מחכמה שבו לחסדים דדעת
דז"א ומאירים ומתקנים כתר וחוצ"ב ודעת ק"ל דרחל צה"ח אלו הרמוזים צר"ת
וס"ת ה"פ אלו שהם ה' פעמים כ"ו ה' הויות. אלא שיכוין אותם דצ"ן.

ויכוין בקריאתו להפריד בין הדבקים שהם ס' אותיות שוות הסמוכים
זה לזה שהם כנגד הו"ק דמ"ה וצ"ן דזו"ן הדבוקים יחד
אחצ"א כל אחת כלולה מי' שהם ס' ויכוין כי מעתה מתחיל לנסור
אותם ע"י החסדים המחפשטים בהם עתה בקריאת פרשיות אלו וכנרמז
עליהם אותיות. ויכוין צמ"צ דאצגית"ן. ויכוין לעשות ראשו מרכבה לתקן כסא
לשכינה יְהוָה ויכוין לעשות עלמו עבד לה' ולקיים מ"ע לאהוב את ה' :

ואהבת גי' צ"פ אור שבשני שלישי ת"ת דז"א להמשיכם לכתר דנוק' הנק'

את יְהוָה יאהדונהי אלהיך בכל לבבך יכוין לכלול

החסד בגבורה וגבורה בחסד ובכל
נפשך יכלול גם הנוק' עם החו"ג
ובכל מאדך יכללם בחצ"ד מא"ד
כתר. דחסד דמ"ה דמ"ה וצ"ן דזו"ן
* חכמה דחסד דמ"ה דמ"ה וצ"ן דזו"ן
* בינה דחסד דמ"ה דמ"ה וצ"ן דזו"ן
* חסד דחסד דמ"ה דמ"ה וצ"ן דזו"ן

גי'

(* וכמ"ש צ"ש רוח הקודש ד"מ ע"ד יחוד צ' וז"ל ואחר שחסיים פ'
בשכמל"ו עם הכונה הנז' אז תכוין לזווג ת"ת ומל' דצריאה ע"י שתי ההויות דמ"ה
וצ"ן וכו' וטעם היות היחוד הזה בצריאה לפי שעתה כלילה צערבית כל הכונה
היא צעו' הצריאה וכו' ע"ש יאה

סידור תפלה להרש"ש

מו

ר"ת
אֱהִיָּהּ יְהוָה אֱהִיָּהּ
אֱהִיָּהּ יְהוָה אֱהִיָּהּ
 כ"ט
אֱהִיָּהּ יְהוָה אֱהִיָּהּ
אֱהִיָּהּ יְהוָה אֱהִיָּהּ
 י"ד
אֱהִיָּהּ יְהוָה אֱהִיָּהּ
אֱהִיָּהּ יְהוָה אֱהִיָּהּ
 יוֹד הִי וְיָו הִי. יוֹד הִי וְאָו הִי. יוֹד הִי וְאָו הִיא.

ג' מ"ה חסדי הדעת. יוֹד הִיא וְאָו הִיא ר"ס וס"ס הפ' גי' כ"ו יְהוָה
 אלא סיכויין אותו במילוי ז"ן יוֹד הִיא וְו הִיא ויכין להמטיך הארת יי
 חסד ראשון דדעת מחכמה לחסד דחסדים דדעת דז"א והארטו לתקן רישא דנוק'
 וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר ר"ס אהו"ה סס זה הוא סס החסדים
 יב"א רמז להתפשטות החסדים מהחכמה לדעת דז"א יְהוָה יְהוָה
 בפרשה זו.

יְהוָה יְהוָה
אֲנִי מְצוּד הַיּוֹם עַל לְבַבְךָ

ר"ת וס"ס הפ' גי' כ"ו יְהוָה אלא
 סיכויין אותו במילוי ז"ן יוֹד הִיא וְו הִיא יכין להמטיך הארת חסד
 ז' מחכמה לגבו' דחסדים דדעת דז"א יְהוָה יְהוָה
 והארטו לתקן רישא דנוק'.

יְהוָה יְהוָה
וּשְׁנַנְתֶּם לְכַנִּיךְ וּדְבַרְתֶּם בָּם
בְּשַׁבְּתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ
בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכֶנְךָ וּבְקוֹמְךָ

ר"ת וס"ס הפ' גי' כ"ו יְהוָה אלא סיכויין אותו במילוי ז"ן יוֹד הִיא וְו הִיא
 יכין להמטיך הארת חסד ג' דדעת מחכמה לת"ת דחסדים דדעת
 דז"א והארטו לתקן רישא דנוק'.

יְהוָה יְהוָה
וּקְשַׁרְתֶּם לְאוֹת עַל יַדְךָ
וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ
 ר"ת וס"ס הפ' גי' כ"ו יְהוָה אלא סיכויין אותו במילוי ז"ן יוֹד הִיא וְו הִיא
 יכין להמטיך הארת חסד ד' דדעת מחכמה לגלח דחסדים דדעת דז"א.
 והארטו לתקן רישא דנוק'.

מקור 10: שמן ששון
על שער הכוונות לב
ע"א

מן חג דרוש ק"ש פי על ש' הבנות ופרי עץ חיים ששון לב

מילת למשך ליטא .

כאן החזור לכוין להטלים פרו' לזה והס ד"ח שלם
וט' עיין בס' דברי בלום ד' ח' טללה ח' ז'ל ז'ל
למה לנו חחרים ומתקנים בנין לזה בעמידה במילת הגדול
הגבור והטורח פת"ש רבינו בדרוש ה' וברכת פהנים תשובה
בק"ש היא מקבלת מהארת הלבושי דה"י דלח' שהס ד'ה"ה"ה
ולא עמר פרטפה עד שלוקחת מבחי' המו' פגמן שנקנסים תוך
גופא דז"ח ויואלים בסוד חו"ח כנו' בע"ח של"ד פ"ד ופ"ה יע"ש
ועיין מ"ש בקונטרסי פתח עינים בעמידה במילת הגדול הגבור
והטורח יע"ש שהצטרך לחי' לענין הכוונות [עיין לק' דרוש ב'
דעמידה במילת האל וכו'] וז"ל דח"ך בק"ש שהוא בלח"י נמשך
ללאה מבחי' הלבושי' שהס ד' ח"ה"ה וכו' ארבע אמת הראשו'
שס שהוא בבריאה נמשך לחב"ד ללאה הארת המו' ענמס ד'
יה"ו דעסמ"ב וכו"ד שס אכחוב בזה [שס חות ח'] :

מ"ש ובמילת מלכותו נעשה הכתר שלה לגמרי וכו' אצד
מאיר ז"ע סדר זה שאינו לא מפילא לתחת ולא מתחת
לעילא שהיה לריך ביהאי' לעשות חב"ד ואח"כ הכתר או אפכה
ובפע"ה וכו' . ולע"ד לא ידעתי מאי ק"ק ליה שהרי לעיל ד"ה
ולכן כתב דבחהי' היא קבלת כללות ד' אלפין פשוטים והיינו
הארתם דכל כללות הוא הארתם כמ"ש רבינו בע"ח בשכ"ה
פ"ב כגל ז' גבי בחי' החסדים הגמשיים כללותם ביסוד וכללות
כללותם בעמדת היסוד יע"ש וכן נמי כאן אמנם גמר תקונו
הוא במילת מלכותו כנז"ל והיינו מעיל' לתחת ונעוץ סופו בחתי'
כנז"ל ועיין ג"כ בפע"ח פ"ד ופי"ע דק"ש במילת לעולם ועד
יע"ש ועיין לעיל דרוש ה' דכ"ב ע"א ד"ה עוד פי' וכו' כי כתר
ללאה נעשה אחר ביאת המוחין שלה יע"ש :

מ"ש למה הנק' עולם פ"כ ע"ח שכ"ה פש"א ועמ"ש בקונטרס
ש"ש ח"ב בזה : **מ"ש** סוד הו"ה דס"ג דחי' וכו' וכו'
שס ס"ג שהיא בחימת נח' בע"ח שכ"ט פ"ב ש'
אח"כ פ"ג וכו' למעיל במלת שמע ועיין ש"ך ספ"י כי לפעמים
נאמר כי ב' היא ח"ה"ה ולפעמים נאמר שהוא ס"ג ועם הג"ל
אפשר לישבו כי זה הוא בבין וזה הוא במ"ה שבה או זה בחימת
וזה בהבונה וכו' יע"ש [לעיל פ"ה חות מ"ו] :

מ"ש ובמ"א ביארתי יותר באורך כול' לעול' ועד ועי"ש לעיל
דכ"ב דרוש ה' פע"ח ק"ש פי"ט : **מ"ש** והענין במה
שגודע בפ' עקב ענוה יראת ה' כי כתר דרחל הם עקבדים
של רגלי לזה ע"ח ש' ל"ח פ"ד ש' הפסוקים פ' ויאל ד"ה :

מ"ש והנה הכתר דרחל נרמז במלת ועד ועיין וכו' כ"ב עיין
בס' חו"ח דכ"ה ע"ב ז"ל בחיבת ועד דק"ש לחקן כתר
דרחל ר"ל דפר' העתיד להחקן ע"י העמידה שנק' רחל בערך
הפר' זה החקן ע"י הק"ש וכו' ועיין שס מה שהאר"ך ואני
לא זכיתי להבין : **מ"ש** אבל הכתר שלה איננו רק הד' אלפין
פשוטים אבל המילויים הם בשאר הפרו' ע"כ נראה
לפרש אבל המילויים ר"ל במילויים אל"ף ד' ח"ה"ה במילויים
ענמס הם בשאר הפרו' והוא ד' ל"ף עם שס ס"ג בריבוע
ובבחי' החב"ד כבר נמשכו כל ד' ח"ה"ה שהס קב"א קב"א
קמ"ג וקנ"א כנז"ל ומה שיש להבין בזה עוד עי"ל ברות שאח"ו :
מ"ש וכן הענין ברחל כי ד"פ ח"ה"ה הנשארים מן לזה בכל
שס ח"ה"ה וכו' והס בחי' הכתר דרחל אבל במילוי
בג"י עק"ב בכל פר' רחל ע"ב ע"ח של"ח פ"א . ולא ידעתי
חימתי נמשכים בכל גוף רחל בעמידה בחי' חיבות כעת לא
פורש מכאן נראה דיש ב' בחי' של ד"ש ח"ה"ה והוא בכתר
ללאה ד' אלפים פשוטים וד' ח"ה"ה שהס פשוטים הם לכתר
דרחל [וגודע דפשוט וכתר כנו' בש' חו"ח בע"ח ש"ד פ"ה ופ"ו]
ויש עוד בחי' ד' ח"ה"ה והס דקב"א קב"א קמ"ג וקנ"א כנז"ל
הנמשכים לחב"ד ללאה כנז"ל :

ואפשר

ד' ח"ה"ה פשוטים דפשוט בכתר בגודע ובוה
נחקן הכתר ללאה ואח"כ במלת ברוך שס כבוד נמשך ד' ח"ה"ה
מלאים קס"א קס"א קמ"ג וקנ"א לחב"ד ללאה אח"כ לנו חזרים
לחקן הכתר ללאה לגמרי ונעוץ הופי בחי' לחי' ואנחנו ממלאי'

ואחס ד' אלפין שנכחד ללאה ונעשה בגי' מד"ח אורות בכתר
ואח"כ מהפסע מן הכתר לכל י"ס ללאה בחי' המילוי הנו'
שהס ד"פ ל"ף ח"ך לבחי' חב"ד ח"ן ארך לפרש שהרי נמשכו
ד"פ ח"ה"ה מלאים הנו' העולים חרי"ו חלל לז"ח כנו' לעיל עם
רצוע דסס ס"ג נשאר עוד עקב אורות בכתר ללאה לצורך רחל
והס ד"פ ח"ה"ה שהיו שס בכתר פשוטים והס מתמלאים ח"ך לא
פירש רבינו חימתי מתמלאים ואפשר במלת מלכותו עם ד'
אלפין הנו' ועיין בסודו **ובמלת ועד** נמשכים ד' ח"ה"ה הפשוטי'
לכתר דרחל דפשוט בכתר ושאר האורות מעק"ב אורות הח'
נשארים בפקדון לרחל עד ברכת אבות כנו' אמנם מבחינת ד'
ח"ה"ה שנמשכו לחב"ד ללאה מלאים משס לא נחפשוט עוד לא
לגופא ללאה ולא לרחל **וכל זה דקדקתי** מדברי רבינו ממ"ש
לעיל בממוך בחיבת לעולם ז"ל לעולם כאן החזור לבין להשלי'
פרו' לזה והס ז"ח שלה כי כבר נעשה הכתר שלה דרך כללות
במלת ד' דאחד והמוחין שלה נעשו בשכ"ב ובמלת מלכותו נעש'
הכתר שלה לגמרי ומשס נשאר עקב אורות לרחל פ"כ הרי
דמשס **בכתר ללאה ענמו נשאר העק"ב אורות לרחל** ואינם
מבחי' ד' ח"ה"ה מלאים שבחב"ד ללאה ובענין אס יש לבין
בפסח בתפלה ערבית בלאה להמשיך לנו האורות [ללאה
נאבמלה בפסח כנו' לקמן דרוש ג' דפסח] כבחי' בקונטרס
פתח עינים כוונת פתח יע"ש :

דרוש ז'

פע"ח ק"ש פכ"ד כל דרוש זה וענין האינן לצורך
המו' דז"ח נח' בע"ח ש"ך פ"ג ושכ"ג פ"א ופ"ו ופ"ז
שכ"ה פ"ג ש' כ"ח פ"א וזינון זה הוא ג"כ בחימת עלאה כמו
בק"ש דשבת שהזינון הוא בחי' עילאה ובטק' דח"א יע"ש בסוד
להרצ ש"ש זל"ה :

א שס הנה נח' אללנו ח"ך בעת לידת החבו' וכו' שס. **ח"ש**
מתקרים ומלפנינים ירכוהי וכו' הכל לבין אחד והס
מילית רודפות : **ח"ש** מש' רז"ל ח"ן התורה מחקיים חלל במי
שממית ענמו עליה וכו' במס' שבת ד' פ"ג ע"ב ש' מאמרי רז"ל
שס ועיין עוד לזינון בקונטרס ש"ש על ע"ח ש"ך פ"ג ש' הלכך
פ' חקת יפה טעה ד' ל"ד :

ב שס ובכח הזה נעשית הגדלה ז"ח כמבואר במ"א ע"כ ע"ח
שכ"ה פ"ג ש"ג ש"ג פ"א ופ"ו :

ג שס ובוה נבא חל ביאור שמע ישראל הנה נח"ל ופי' לעיל
דרוש ו' דכ"ג ודרוש ה' :

ד שס ובחיבת שמע מלפנין היסוד שלה וכו' וז"ל דח"ן לזינון
חלל בעת הלידה ועתה בחתי' הק"ש הוא לברר בחורי רפ"ח
ולכללם במלכות ולהעלותם עם ז"ו לנח"ד ומ"ן לחו"א והיה
לריך להיות במילת אחד אחר כל הזווגים דח"א ועיין בסוד
להרצ ש"ש זל"ה בעמידה במילת בלהנה דכתב ג"כ בן האינן
אחר כל הזווגים בעת הלידה יע"ש וז"ע :

ה שס כי הנה נח"ל טעה בק"ש ח"נס נכנסין רק המו' דו"ק
דגדלות דז"ח לעיל דרוש ו' דכ"ד ע"ג ד"ה ועתה וכו' :

ו שס והיסוד דחבו' ח"ן בו רק ב' פרקן שהס היסוד ועטרה
שבו פ"כ עיין בע"ח של"א פ"ג בזכר שהוא חב"א חפי' שאין בו
רק ב' פרקן מתחלה לג' שלישים יע"ש שכ"ט פ"ד לעיל דרוש ו'
ד"ה ועתה נבאר וכו' ושס ברות ז"ח :

ז שס אמנם כבר נח' כי עכ"ז מן הארת ההפשוטות ה"ח מחקבן
הארתם ביסוד ונק"ל כל ושס נח' כי כמו שמהפשוטות בו הארת
ה"ח כמו בן האר' הלבושי' שלהס וכו' ויורד' הארת' עד היסוד
דז"ח ע"כ נח' בשכ"ט פ"ה חו"ח של"ב פ"ח שר"ה כלל ז' וכלל
י"ד ב' המות פ' תרומה וש' הלקוטים ד' ע"ס ע"ד בסוד החרון
וכפורת יע"ש . אך ל"ל דכאן כתב רבינו דיסוד דז"ח נעשה מכת
הארת ה"ח היואלים מיסוד דח"א ובע"ח שר"ה פ"ג ד"ה נל"ה
וכו' ובש' ההק' דמ"ז דרוש ביאור כניסת המו' מלוכשים ח"ך
נה"י דחימת וכו' נראה דנעשה מכת הארת היסוד דפרס' דללם
הנכנס וגנוז ביסוד דחימת וכן בש' הנסירה שכ"ט פ"ד שס כתב
רבינו דיסוד דז"ח נעשה מכת הארת חו"ג ב' מזלין לח"א יע"ש
ועיין שס בשכ"ה מה שבחתי' בקונטרס ש"ש ח"ב פ"ג ח"ס י"ב
ישוב בזה ובשכ"ט רפ"ח יע"ש :

שמן חג דרוש ק"ש פי' על ש' הכונות ופרי עין הים שישן

ח שם ופרק ב' דיסוד שהיא העטרה בדעת ד"א וכו' כך היא הגרסה בפע"מ פכ"ד ד"ש ופרק ב' מיסוד דידה שהיא עטרה בדעת ד"א וכו' [עיינן מ"ש לעיל אות ד']

מ שם וכבר ביארנו כי בצרכה חכמה נעשה זוג ב' ברא"ח כדי להמשיך עוד ג' מו' ראשונים וכו' שם דרוש ב'ס' עולה חמ"ד ד' ד"ן וז"ל דרוש זה מה ענינו הלא כבר נעשה האוג בק"ש במילת אחד ואין חסר רק כנסת המו' ה"ך רישא ד"א וי"ל דאין אור יורד אלא ט"י זוג אור הנמשך מחדש ועיין לקמן בדרוש ב' דעמידה ד"ה א"י"ה תזקוף וכו' יע"ש וז"ל בג"ר דאבא במילת קומה הכל ילמה אין זוג א"ח להמשיכים ע"ד הנו' כאלו בג"ר דאימא שמדווגים א"ח וי"ל דגם שם ישנו והוא בבחי' זוג רב' מזלין דא"ח כדי להמשיך בג"ר דאבא ומפורש יולא בס' ש"ת דד"ן סע"ה ובפע"מ ס"ך יע"ש ובחלבינו ואלהי אבוינו שהוא להמשיך ג"ר דאימא נמשך הזוג בבחי' אבא אשר הוא גדול ממלחו על אימא אך שם שהוא כדי להמשיך ג"ר דאבא לריד זוג מבחי' יתיר עליון ממנו שהוא א"ח ב' מזלין והבן [לקמן דרוש ד' דעמידה במילת אלהינו ואלהי אבותינו]:

י שם ונמלא כי זאת הלידה דחבו' אינה עתה אלא בבחי' כו"ק התחתונה דמו' ד"א וכל הסתלקות האור והציון והקרינו' [מילות חדשות והכל אל] דנה"י דחבו' אינו אלא במלק אשר הוא לבחי' ו"ק דמו' בלפד ע"כ פירוש לאו לממרא דפרקין פלוינים אין בו הסתלקות אור וציון לזרך בג"ר שהרי בהדיא כתב רבינו בע"מ ככ"מ ובפרט בש' כ"א פ"א ושכ"ה פ"ד ופ"ה דכל בחי' נה"י דאימא מלעננים וזהו לר"ך לעשות נה"י ההדסים ונכפלים המדות ד' מידות ושליש ואם הדברים כפשוטם אין צורך לר' מידות ושליש אלא דברי רבינו מבוארים דאינו עתה אלא בבחי' ו"ק וחסר מילת עתה וסמך על המעין וענינה ברא"ח ופשוטו ברא"ח ומציון דאין נמשך עתה בק"ש רק בחי' ו"ק דמו' נה"י ומג"ת לא נרמו סדר הציון רק בג"פ תחתונים והמלעננים דנה"י דאימא ולעולם גם בפרקים פלוינים ישנו בחי' הציון ואפשר בדוחק לו' הטעם שלא כתבו רבינו כאלו להיות שם זוג אחר לזרך המשכת בג"ר ד"א במילת חלדינו ואלהי אבותינו של העמידה כנו' לעיל בסמוך ואפשר דשם נעשה הציון דפרקין פלוינים דנה"י דאימא לזרך ג"ר ד"א ושם סתם ולא פי' סודו באיזה מילות הוא סדר דציון וכאלו גילה לו רבו שהוא במילתו דשמע ישראל וכו' או אפשר זהו מ"ש בחחי' הדרוש ולא זכינו לסיימו גם דע' דעד"ז ג"כ הוא ציון דנה"י דיש"ס אשר שניהם יתפסות נקראים אימא דא"י וכן כתב ג"כ הרב שר שלום בעמ"י במילת באהבה ציון ביטפוט"ת יע"ש בסודור וכבר הארכתי בזה בקונטרס שמן ששון על פי"ה שכ"ה פ"א אות ג' וש"ך פ"ג אות ג' ועיין לרב יפה שעה דקס"ז ודע"ה בזה ויש לעמוד על דבריו אך אין לנוי להאריך בזה וזה עיין מ"ש בקונטרסי שם בשכ"ה אות ג' [עיינן עוד בענין הציון מ"ש לעיל אות ד']

י שם שמע היא הארץ הגממכת מן העטרה לזרך היסוד ד"א [כנו' לעיל היסוד ד"א] הממשיכים מן העטרה נעשה היסוד ד"א [ואמנם עתה הוא לזרך ת"ת שבו ע"כ פירוש מלענן עתה בק"ש לזרך הת"ת שבו שאין נכנס בו רק ו"ק גדלות כנו"ל [ודו"ק ממ"ש עתה הוא לזרך הת"ת שבו מכלל דיש זמן שאינו לזרך הת"ת והיינו שליש עליון דת"ת אלא לזרך שליש ת"ת התחתון וזה משמע שיש ציון בצדק עליון דיסוד לזרך מו' הדעת ועיין בזה בקודם דיש ציון בצדקין פלוינים ג"כ דנה"י דאימא לזרך ג"ר שבמוחק יע"ש וא"ת דזה הפך ממ"ש לעיל בדרוש זה וז"ל ובחיבה שמע מלענן היסוד שלה וכו' וכאלו כתב שמע היא הסתלקות הארץ הנמשכת מן העטרה וי"ל דרבינו לעיל לא בא להשמיעין אלא דבחיבה שמע מלענן היסוד והיינו לו' דמתחיל הציון מקו' המלעני ולא מקו' ימין או שמאל ועיין לקמן בחיבת ישראל ובאן שכתב לפרט לנו סדר הכונה של הק"ש על סדר האותיות פירש סדר האותיות כיצד תטוין אך קשה ה"ך אפשר זה לסיימ' ציון מבחי' הארץ הנמשכת מעטרת היסוד דתבונה שהרי לעיל פירש דהארץ זו היא הארץ ה"ה הגממכים טב המו' ד"ח אשר ממנו נעשה

היסוד ד"א ועדיין במלת שמע לא נמשכו המו' בנה"י דא"י עד מלת אחד אחר סוגו דא"ח כנו"ל ואין שייך בו ציון דא"י ציון רק בעטרה היסוד דא"י דיקא באריות שלה ולא מאיר ז"ל לזרך מוח דת"ת ד"א. וי"ל דהארץ זאת היא בחי' אורית דיי"ה שביסוד דאימא כנו' בע"ה שכ"מ רפ"ה יע"ש ולא בבחי' ה"ה כנו"ל זה נלפ"ד כונה רבינו. ועיין בסודור להרב ש"ש אלה"ה שכתב במלת שמע לסלק הארץ הלבנה עטרת היסוד דאימא ובמלת ישראל לסלק אור מיסוד דאימא. ודע דנלפ"ד דע"ס מפל בסודור וכחוב מיסוד וז"ל לסלק אור מעטרת היסוד כנו' בש' הכונה וכן ראיתי בכמה ספרים בכחוב כן וכן עיקר. ואפשר דאיזה חכם כתב מיסוד והבין כן ממ"ש לעיל שמע ממעטן היסוד שלה וכבר כתבתי דמו"ל אינו לסוד הכונה רק לאשמעי' כן דמחסי' מקו' המלעני ופשוט ועיין בקונטרס פהח עינים במלת ישראל יע"ש:

יב שם ישראל הוא עטרה היסוד דחבו' בדעת ד"א פ"כ עיין לעיל באות הקודם מ"ש בזה:

יג שם ויוצן כמה שהודעתין כי ז"א מחמי' א"י' לה היה רק ו"ק וכו' אבל ד' ראשונות חסרים ממנו ואינם נכנסים בו אלא ע"י מעשה התחתונים ע"כ עיין במבוא"ש ש"ה ח"א פ"א ד"א רע"ב ע"ה ט"א פ"ו ועיין מש"ל בדרוש י' אות ק"ב יע"ש: **יד** שם גם ביארנו ענין גדלותו ה"ך נגדל ונעשה בן י"ס גמורות וכו' כי ב"פ עלאין דחסד שבו מהם נעש' חכמה שבו כי מתחברין ב' פרקין אלו עם פ"א דנלח דא"י והרי הם ג' וכו' ע"ה שכ"ג פ"א ופ"ו ושם ז"ל ה"ך יע"יר היות ענין זה שהרי הוי הפסק בנתיים דג' פרקי הנלח דא"י הם גוף אחד קו ימין וכן עד"ז קו שמאל וכן היסוד ב"פ וה"ך אפשר להיות ב' פרקין דגופא ד"א שהוא דתג"ת עם פרק ראשון דאימא ונעשים כ"ה משלשה והיינו להיות חב"ד ד"א חח"ן בג"ה דת"י והיינו ודאי שהפרקים הראשו' דנה"י דאימא הם חב"ד דחב"ד והב"פ דגופא ד"א הם תנ"ת נה"י דחב"ד וכן עד"ז ג"ג המלעני' דגופא ד"א הנעשין מפרקין תחתונים דתג"ת ד"א עם פרקין פלוינים דנה"י ד"א נעשו תג"ת ד"א ונהעברו עם פרקין המלעני' דא"י ונעשו תג"ת ד"א כ"ה משלש והם חח"ן בג"ה כת"י דתג"ת ד"א ופרק המלעני' דא"י משמש במקום חב"ד והב"פ תחתונים הנעשים מפרקין תחתונים דתג"ת ועליונים דנה"י הם בחינת גופא ד"א תג"ת נה"י דתג"ת וכן עד"ז בב"פ תחתונים דנה"י עם פרק תחתון דנה"י דא"י ח"כ הוא הסדר נמלא מפסיק ב' הפרקין ד"א דתג"ת ונה"י שבו בין פרק לפרק דנה"י דא"י וזה ח"א להיות שכל נה"י דא"י יהיה להפסקות כן שמעתי מ"ק:

יד נר' אפש' דהענין הוא כך דנה"י דא"י כל אחד ואחד הוא ארוך בשלשה פרקים ד"א והוא באופן זה פ"א דנלח דא"י יש בה שיפור ג"פ ונכנס חוץ ב' פרקין דחסד ב' חוץ שנים וחלק העליון העודף נשאר מגולית ונעשה חכמה ד"א מג"פ חח"ן דחכמה וכן עד"ז פרק המלעני' דנלח דאימא ארוך כשעור ג"פ ד"א והב"פ נכנס חוץ ב"פ חסד ד"א הנעשה מפרק תחתון דחסד ד"א ופרק עליון דנלח ונשאר עודף עליהם השליש העליון דא"י לבחי' חכמה והסד והס חח"ן דחסד וכן עד"ז ב"פ תחתונים דנלח ד"א עם פרק תחתון דנלח דא"י ארוך בב"פ וכן עד"ז קו שמאל והמלעני' ונמלא דאינו להפסקות רק כל שליש עליון דכל פרק ופרק דנה"י דאימא נשאר מגולה ונראה שהוא להפסקות ואינו אלא קו' ארוך תחתונים ובחוף הנה"י דאימא אלו מלוכס כל י"ס דלסל דמוחק ד"א נמלא אלו חוץ אלו המוחין חוץ הנה"י והנה"י חוץ גופא ד"א הגמלק לפרקין על סדר הנו' ועיין בע"ה שכ"ג פ"א ופ"ו באורך ועיין עוד שם בפ"ו מה שהביא בל"ע רבינו בסדר התחלקות הפרקין בענין המוחין ונה"י דאימא וז"ל פעם אחת שמעתי ממורי ז"ל כי שליש ה"ה דנלח דא"י שהוא ג"כ חו"ה שלה הנה היא מלענ"פ עם ב"פ חסד דחינו' ד"א ונעשים ספירה גמורה תפי' בחינו' ד"א והמלעני' דנלח דא"י מלענ"פ וכו' אך קשה לי כי הנה"י דאימא הם מלוכסים חוץ ז"א והם פנימיות אל חו"ה ד"א ח"כ ה"ך אחר שמענדים יחד וכו' ועיין שם בקונטרסי ש"ש מ"ש

בפקדון ובחזיון מלה דברכת אבות יש לכון בהם כי לפי דרושי רז"ל בברכת אבות הכל נמשך אליה מוז"ל ועיין בדרוש ב' בדעמיד' מ"ש רז"ל במילת גומל חסדים טובים ואפשר שבשעת הנסירה כשנלבש נה"י דאימא ולאח ורחל אחת שעה שנעשות שתיים כאחת תפלת :

דרוש שביעי

(יח) **ונשארין** ג' פרקין עילאין דנה"י דאימא למעלה בבחי' אור מקיף על ראש דז"א כו' נמצא כי זאת הלידה של תבונה חכימה עתה אלא בבחי' סו"ק התחומות של המוחין דז"א וכל הסתלקות האור והליטון והקיריות כו' אינינו אלא בחלק אשר הוא לבחי' ו"ק דמוחין בלבד כו' הנה זה הוא הדבר שק' שהרי כל אלו המוחין שהם עתידים להכנס תוך גופא דז"א בסוד ז' דללס כולם הם סוד פרטוף אדם א' שלם ברמ"ח איברים ושס"ה גידים כמ"ש רז"ל בכמה מקומות ועיין בשער הללס ריש פ"ד ור"ל בודאי כשנולדו המוחין ואלא מיסוד דאימא בודאי פרטוף שלם נולד כל בחי' ה"ל דללס וכן מתבאר מדברי רבינו ז"ל ב"מ"ש שגשגרו ג' פרקין עילאין דנה"י דאימא מקיפין על רישא דז"א אלמא שכבר ילאו ויולדו חב"ד דמוחין המלוכסין בפרקין עילאין דנה"י דאימא ואם כן איך יבא שיטננו ויתקדשו ו' פרקין תחתונים דנה"י דאימא ופרקין עילאין לא יטננו והלא אין הליטון אלא בשעת לידה ועל כרחין שכל הליטון והקיריות בנה"י דאימא נעשה כאחת בכל נה"י שלה אלא שכיון שאין נכנס עתה אלא ו"ק דמוחין בשש פרקין דנה"י אין תוך לכון עתה אלא בליטון השש פרקין אס כן בעמידה בשעה שנכנסים בז"א חב"ד דמוחין מלוכסין בפרקין עילאין דנה"י דאימא היה לריך לכון בקיריות וליטון פרקין עילאין דנה"י ולא נוכר בדברי רז"ל בדרושי בעמידה ועיין מ"ש בעניותין במקום אחר :

דרוש שמיני

(יט) **ונרע"ד** ששעמתי ממורי ז"ל כי ענין היותם שיתין אמונן הוא בסוד היותם דבוקה בשש קלוות דז"א כו' חדא שהרי רחל עדיין עומדת בראש הבריאה בסוד נקודה קטנה ואפי' בעולה עכשיו בעולם האצ"י כדי להעלות למין אינה עולה אלא בסוד נקודה כי על כן אין בה כח לקבל האידנא חלק המוחין שלה כמ"ש רז"ל לעיל דרוש ששי ור"ל בשעת ק"ש אין כאן דבוקה אלא שהטוונה להמשיך הארה לז"א כדי שיהא בהם כח שלכשנתגדל רחל ותבא לו באחוריו ויהיה דבוקה עמו אב"א יהיה בהם כח להתפרד הדביקות והוא ונמצא שאינו אלא הכנה למה שהיה אה"כ : ור"ל ואפי' לכשנתגדל ועולה רחל אב"א עמו אינה עולה אלא עד החזה שלו כנודע ור"ל היאך היא דבוקה בשש קלוותיו והא איכא חו"ג וב' ת"ת שלו שאין לה דבוקה בהם דע כי בעת הנסירה לאח ורחל נעשות פרטוף אחד ושתייהן נכנסות כי דבוקה היו כמ"ש רז"ל בשער הנסירה פ"א ז"ל ואח"כ בנסירה נתחברו שניהם פרטוף אחת ע"י שנכנסים נה"י דאימא לתוכם ונמצאת גם רחל עומה עולה אב"א עד הכתר דז"א פ"י התחברות' עם לאה יע"ש וא"ת וכי לאה עומה לריכה נסירה אין לה ז"ל ולריכה ועיין מ"ש בעניותין שם וגם במקום אחר :

(כ) **ענין** ג' פרשיות דשמע והיה ויאמר כו' ותכין כי ע"י חסד זה נמשך אל ראש הנוק' בשיחוף הדעת דז"א ונמצא כי הדעת והחסד של ז"א הם מוכניס ומתקנים איברי הראש של הנוק' כו' כי הנה מחסד שבת"ת דז"א לוקחת הנוק' חני שלים אור החסד לכתר שלה וגם לחו"ב שבראשה לוקחה חלחי החסד' דנה"י דז"א כנודע וכמ"ש רז"ל בסוף פ"ג משער דרושי הללס ובשער תיקון הנוק' נמצא כל הראש שלה נתקן ע"י החסד. ומ"ש שגם ע"י הדעת דז"א ז"ל כיון שיעקר החסדים מן הדעת הם באים ומשם יולאים ומתפשטים נמצא הדעת והחסד גורמין תיקון איברי ראש הנוקבא :

(כא) **קרבנו** אל הדעת דנוק' שהיא ק"ל הנתקנת ע"י הדעת והחסד של ז"א כו' פירוש כי ה' הוי"ו"ת הי"ג שבדעת שלה העולה ק"ל לא נמתקו אלא ע"י החסדים דז"א בעת ירידתם ביסוד דז"א כנודע ואח"כ עולים בא"ת מן היסוד וניתנים בדעתה דע באמת מה שקורא רז"ל כאן דעת דז"א הדברים מתיים למיש רז"ל

המל' כשאר הספירות כי במל' ירדו גם הפנים משא"כ בשאר הספ' ולא ידעתי מהו שאם בבחי' הכלים דו' מלכים מכולם ירדו פנים ואחור והשבידה היתה שזה בכולם כי ירדו לכו"ע ואם מדבר בבחי' אורות אותו דרפ"ח גם שם היה שזה בכולם כי משם ע"ב ממדרגה הז' ולמטה הכל נפל פנים ואחור וכן משם סי"ג ממדרגה הז' ולמטה הכל נפל פנים ואחור ומשם מ"ה מן מדרגה השלישית ולמטה ומשם צ"ן מן מדרגה השנייה ולמטה באופן כי בכל ד' שמות כל אחד חלק הרפ"ח שבו פנים ואחור נפל כמיש רז"ל בשער רפ"ח. ואפשר שמ"ש רז"ל כי שם צ"ן הוא הפנים של מל' שגם הם ירדו רז"ל מלבד הרפ"ח ההוא שהיה בעת ההיא עתה בעונותינו ירדה המל' בגלות מיום הרבן הבית כדי לברר הבריורים וירדה כל בחינותיה פנים ואחור והיא שם צ"ן שעל ידו אהנו ע"י תפילותינו אנו מעלים הברורים כנודע כמ"ש רז"ל בשער מדומ"ן פ"א א"ת ו' ובשער החשמל פ"ג ז"ל (טו) **ישראל** כי עתה מקבל הז"א מן אבא הארה כדי שיוכל אח"ך להעלות מ"ן כדוגמת מה שביארנו במילת שמע לנורך נוק' כו' מתבאר מדברי רז"ל שמי"ש ממשכין הארה לז"א כדי שיוכל להעלות למ"ן ומתבונה ממשכין הארה לנוק' כדי שגם היא תוכל להעלות למ"ן ומשפחות הענין נראה שז"א עולה למ"ן באבא ונוקבא עולה למ"ן באימא כל חד ממקום הנמשך לו המרה. ובדרוש ח' מדרושי ק"ש שעה"מ כתב כן ז"ל ואז שניהם מעוררין אותם לזווג עליין נוק' מעוררת לאימא וישראל לאבא יע"ש וכן בשער מדומ"ן פ"א א"ת ט"ו ז"ל וכן ער"ז תימ"ה הם הבינה והם מ"ן דילה אלא שהת"ת עולה יותר למעלה בסוד הדעת לחבר חו"ב ע"י שם ע"ב דיודי"ן והמל' עולה בסוד מ"ן דבינה יע"ש וכן כתב בשער הנסירה פ"ג ז"ל ואמנם ז"ן הם בני א"א והם המעלין מ"ן ז"א לאבא ונוקבא לאימא יע"ש וכן בכמה מקומות כחזי אכן מוחין הנמשכים ע"י עלייתם למ"ן למי הם נמשכים כי הנה בדרוש ג' מדרושי ק"ש שעה"מ כתב רז"ל לפי שהכלל הוא שלעולם אין שום מ"ן עולים לנורך עומן אלא לנורך זולתם ושומר כלל זה ונמצא כו' וזמה נלמוד לענין ז"ן כי כאשר ז"ן לריכס שניהם לקבל מוחין אז לריכס שניהם לעלות בסוד מ"ן ז"א בשביל לנורך נוק' ונוק' לנורך ז"א כו' ועוד שם ז"ל ואע"פ שכלל הווגים דז"א לריך שיעלו שניהם למ"ן אין זה אלא כשהזוג הוא לנורך שניהם אבל הווג הזה דז"א אינו אלא לנורך תיקון הנוק' בסוד ויבן ה' אלקים את הללע לכן מספיק שז"א לבדו יעלה מ"ן לנורך נוק' ולפי כלל זה נמצא כי נמשכים הארה מאבא לז"א כדי שיהא בו כח להעלות למ"ן וכשהוא עולה עולה למ"ד דאבא והוא לנורך נוק' וכן לנוק' נמשכים אליה הארה מאימא כדי שיהא בה כח להעלות למ"ן וכשהיא עולה נמי למ"ן דאימא והוא לנורך ז"א לכאורה נראה מוחלפת השיטה. ואשר נלע"ד בזה שנפרש דברי רז"ל כמ"ש בשער הללס פ"ג ז"ל דע כי ז"א עיקרו מן הבינה כי משם המוחין שלו והיה די לו באלו המוחין כמדתו של ז"א אבל לנורך נוק' ולנורך התחתונים לכן הולכרו שיבואו המוחין מא"א יע"ש. ונדולה מזו מקרא מלא דיבר הכתוב ה' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה אלמא שמים שהוא ז"א בתבונה נתכונן וארץ שהיא המל' נתייסרה ע"י אבא שהוא חכמה וכל זה לריך פירוש שהרי כל כללות המוחין אינם אלא מ"ה וב"ן הטוללים וע"י אימא הנמשך הוא צ"ן דמ"ה וב"ן דצ"ן ונמצאת כולה וע"י אבא הנמשך הוא מ"ה דמ"ר ומ"ה דצ"ן ונמצא כולם דמ"ה ועיין בכוליה שער חו"פ ובפרט בפ"ו ולעולם הז"א לוקח לעלמו המ"ה והב"ן נוהן לנוק' כמ"ש רז"ל בשער אנ"ך פ"ו ובשער מוחין דז"א פ"ט ופ"י :

(זו) **שם** האמנם המוחין אמתיים שלה הם שארשים ועומדים למעלה בלאה עד כי יבא זמן תיקון רחל בברכת אבות ותטלס כו' לא ידעתי אימתי רחל נוטלת אלו המוחין שלה שביד לאה

ג דרושי ק"ש פי על ש' הכנות ופרי עץ חיים ששון לא

דאבא שהיה שם יהו"ע נעשה חכמה דא"ו ומו' חכמה דא"ו
 שכלת דאומה נעשה כינה דאבא כבוד דאבא יע"ב
 (לעיל סוף דרוש ה' דהפילין) עיין הוראת שעה ד"ך :
קד שם אח"כ הכיין להמשיך ג"כ מו"א כ"ה ד"ו"א במילת
 אחר והנקה זו כבר ביהרנו ענינה לעיל (לעו' ב"ר)
 ו' ודרוש ה' וכו' היא רחל ולא להק וכו' כבר בהכתי לעיל
 צחות ע"ז כי גם לה עולה למ"ן לא שהיה לביה אינה
 עולה אבל עם ז"ה ורחל עולה ועי' כס' יפה שעה קס"ו
 מ"ש להמשיך ג"כ מו"א ה' הנוק' דה' במילת אחר וכו'
 וקצת דלא מליט המשכת המו' לנוק' רחל במילת אחר
 עיין לקמן בלוח ש' אחר זה פירוש רבני רבינו .
קה שם אמנם מלאנו רהינו כוזהר כי ד' דאחר היה מל'
 כנ"ק קשר של הפילין ש"ר גם אמרו כי כשכמל"ו
 הוא כמל' ונרין לבאר דברים לו וכו' פירוש דברי רבנו
 חס' שהוא פשוט נראה לפרש והוא דנרנס רבנו דרבינו
 נרדון סותרין דאמר דרין לכיין להמשיך מו' ג"כ א' נוק'
 ד"ה רחל במילת אחר דהו' דל"ק דאחר ח"ה ז"ה ד' הנוק'
 רחל אמנם מלאנו רהינו כוזהר כי ד' דאחר היה מל' הנק'
 קשר של הפילין ש"ר דוק זה לא בלה ועיין ברדושי
 הפילין יע"ש (לעיל סוף דרוש ב' דהפלה השחר וע"ש)
 ולא רחל דהין רחל מקבלת מוחותיה כד' דאחר רק במילת
 בידן שם חס קושי' אחרית ג"כ ד' ד' אחר לבין להמשיך
 ג"כ מו"א א' נוק' ד"ה במילת אחר שארי גם אמרו כי
 ככרוך שם הוא כמל' ולא באחר ולזה כח לבאר שלא יחלוקו
 המאמרים יחד והענין וכו' ובקטור הענין הוא דמחורין
 סבל והוא דהכל יא והוא באיפ' זה דכדלה דהאר נמשך
 המו' ג"כ לרחל לא דלוקחם לאה כפקדון וקלת מהם
 לוקחה במילת כשכמל"ו וכו' כנו' לקמן ברדוש זה ובמילת
 כשכמל"ו יע"ש רח"כ בעמירה נמשכין לגמרי ולהיותה
 עתה כסוד נקודה חין כה כח לקבל המו' שלה ונשתיים
 בלאם כפקדון וכוה נדקו כל המאמרים דבר דאחר נמשך
 לנוק' רחל ולהם המי' וכן ככרוך שם לשהיה יחד דלהם לוקח
 ד' הסי' כנו"ל ולרחל קלת מהם והם זיקי קדוה כנו"ל
קו שם וקלת טעמו של דבר נח"ל (ברדוש זה רע"ב) כו'
 והוא ספירה עשירית שבהם ויש לה כחי' פרט' נמור
 והפרט' הוא יש לו פנים והוא ויש לו פנימי וחית' כמו
 שאר הפרט' שיש כח' ע"כ פירוש פנים וחית' חית' כמו
 פנים ו"ק נקרא החו' ומ"ש כנימו וחילון עירובי פנימו
 גוף נוק' הדם הקדושה העמידת תוך ההיכלות וחילון הוא
 סביבנות דנמת חס כעוה' ז' אחר כהו' עומר והעולם
 נקרא חית' והאדם נקרא פנימיו וכן מבורר בע"ה ש"ל
 פ"א יע"כ מ"ש והוא כפירה עשירית שבהם טרין להבין
 מיכו זהו הנוק' הם היא מלך כו' הו' מל' כו' ד"ק עיין
 מ"ש לעיל כהוה ל"ה מ' ש' השמ"ש זל"ה יע"ש .

קי שם ונדע כי כהיותה למעט ככר' עמידת שם
 כסוד נקוד' טענה ח"ל כי כאחר תעלה בלוחן שהיא
 א' האני' לה הרחה שם רק בחי' נקוד' קטנה וכו' כמ"ש
 ככדבת חכוח כך היה הנר' ככ"י וכספרים ע"ס נפל
 וכחוב כמשי"ה כפרקי חכוח כמ' בן ה' אשים וכו' ע"כ כל זה
 ליהח ובענין דבר זה ג"כ עו' לק' דרו' תר"ה ונחזור וכו':
קיא שם ונדע כי כהיותה למעט ככר' עמידת שם
 כסוד נקוד' טענה ח"ל כי כאחר תעלה בלוחן שהיא
 א' האני' לה הרחה שם רק בחי' נקוד' קטנה וכו' כמ"ש
 ככדבת חכוח כך היה הנר' ככ"י וכספרים ע"ס נפל
 וכחוב כמשי"ה כפרקי חכוח כמ' בן ה' אשים וכו' ע"כ כל זה
 ליהח ובענין דבר זה ג"כ עו' לק' דרו' תר"ה ונחזור וכו':
קיא שם ונדע כי כהיותה למעט ככר' עמידת שם
 כסוד נקוד' טענה ח"ל כי כאחר תעלה בלוחן שהיא
 א' האני' לה הרחה שם רק בחי' נקוד' קטנה וכו' כמ"ש
 ככדבת חכוח כך היה הנר' ככ"י וכספרים ע"ס נפל
 וכחוב כמשי"ה כפרקי חכוח כמ' בן ה' אשים וכו' ע"כ כל זה
 ליהח ובענין דבר זה ג"כ עו' לק' דרו' תר"ה ונחזור וכו':

קיב שם ובאשר עתה כק"ש ירוח המו' ד"ה אינה יפלה
 עדיין לקבל המו' שלה כי אפי' בחי' גופא חין לא
 וכו' לעי' סוף דרוש ב' דהפלה השחר וכס' ע"ה ד"ט סע"ה
 ומ"ש אפי' בחי' גופא חין לא עיין לקמן חמילת דרוש ב'
 דעמידה מ"ש רבינו מ"ש ויחי אפשר לקבלם עד ברכת
 אביה כמשי"ה ע"כ לק' דרוש ב' דעמידה באורך יע"ש :
קיג חכל להם שהיא החו' דהי' לא נפלה לא כעולם האני'
 וכו' נח' כחורף כע"ה של"ו פ"ה ופ"ה וככ"מ :
קיד שם ונראה חיקון מחרש כדי שתעשה פ"ט כמחיל
 ע"כ וכו' מה עירוש כמחיל' הלא כמחיל' הלא היה לה
 בחי' פרט' רק נקודת הכתר שבה כלבר עי' לק' יריש דרוש
 ד' דעמידה וס' מבורר והבן זה כהוה כחי' מרנר ועי'
 כנהר שלום הקדמת המעביר ס' עולת תמיד ד"ה :

קטו ח"ס מ"ש דו"ל הכיחו לה עברים כחאפי וכו'
 לעיל סוף דרוש ס' מס' פסחים דכ"ו :
קטז שם והאר הש' ביהרנו ברדוש פלגת בקי' אר
 הכיין בר דאחר ללה ובכשכמל"ו א' ו"ק דחל ע"כ
 מילת ו"ק לוח כפע"ח פ"ג דק"ש וכן היא הנר' ואחר
 שכיח' בקל' שרין לכיין תח' בר דאחר ללה כשכמל"ו לרחל
 וכו' יע"ש ועיין מ"ש נעו' כחות ק"ה פירוש רבני רבינו :
קין שם חכל רחל לוקחת הארה מן המו' ענימן לפי שהיא
 כמקום הספרים המגולים וכו' פירוש בעמירה כנו' לק'
 דרושי עמירה שזו יודעים בה' ו' דהי' כה' דו' אעס' המו'
 שכחוכם והאסי' מכים בהם כנו' בע"ה ש"כ פ"ב חות' ג' :
קיה שם ומשם נעשה כהר שלה חס חטין כד' דאחר
 שהם ד' אפי' המו' ע"ה של"ה פ"ה ופ"ה יע"ש
 ועיין היך הוה כחן עיקר עשית כתר דלאה ולא בעמידה
 דלא נמלה שם עשית כתר לה :
קיט כי כל מוח מלו' ד' מוחין כלל טלם כמחיל
 הללינו ברדוש נטיק דרוש ג' עיין פרבור זה כס'
 הוראת שעה ד"ך סע"כ ועיין לקמן :
קכ ונדע כי כללות ד' מו' כלולים ככהר וכו' מו' פלגים כל
 'כו' סוכו' ע"ה שכ"ג פ"ז ופ"ה וע"ש מ"ש וכבר ביחד
 כי הלבי' של המו' הם ס' ד' שמות אבי' וכו' פירוש
 שהם כה' ד' רחמ' הנעשים לבר' א' המו' והם ענימן ד'
 הסי' ח"ל רבינו בע"ה של"ה פ"ה ח"ש לעיל גלאם נק'
 מרה ג' ד' אפי' שנוקחת מד' שמות אהי' כי שמה נרע
 שאי' נקראת תכ"ה וכל ספירה נק' הסי' ונמלה כי
 ד"ס תחזיקת שבהם שמה כה' ה' הנכנסים כהר מ' תוך
 ו"א

דאבא שהיה שם יהו"ע נעשה חכמה דא"ו ומו' חכמה דא"ו
 שכלת דאומה נעשה כינה דאבא כבוד דאבא יע"ב
 (לעיל סוף דרוש ה' דהפילין) עיין הוראת שעה ד"ך :
קד שם אח"כ הכיין להמשיך ג"כ מו"א כ"ה ד"ו"א במילת
 אחר והנקה זו כבר ביהרנו ענינה לעיל (לעו' ב"ר)
 ו' ודרוש ה' וכו' היא רחל ולא להק וכו' כבר בהכתי לעיל
 צחות ע"ז כי גם לה עולה למ"ן לא שהיה לביה אינה
 עולה אבל עם ז"ה ורחל עולה ועי' כס' יפה שעה קס"ו
 מ"ש להמשיך ג"כ מו"א ה' הנוק' דה' במילת אחר וכו'
 וקצת דלא מליט המשכת המו' לנוק' רחל במילת אחר
 עיין לקמן בלוח ש' אחר זה פירוש רבני רבינו .
קה שם אמנם מלאנו רהינו כוזהר כי ד' דאחר היה מל'
 כנ"ק קשר של הפילין ש"ר גם אמרו כי כשכמל"ו
 הוא כמל' ונרין לבאר דברים לו וכו' פירוש דברי רבנו
 חס' שהוא פשוט נראה לפרש והוא דנרנס רבנו דרבינו
 נרדון סותרין דאמר דרין לכיין להמשיך מו' ג"כ א' נוק'
 ד"ה רחל במילת אחר דהו' דל"ק דאחר ח"ה ז"ה ד' הנוק'
 רחל אמנם מלאנו רהינו כוזהר כי ד' דאחר היה מל' הנק'
 קשר של הפילין ש"ר דוק זה לא בלה ועיין ברדושי
 הפילין יע"ש (לעיל סוף דרוש ב' דהפלה השחר וע"ש)
 ולא רחל דהין רחל מקבלת מוחותיה כד' דאחר רק במילת
 בידן שם חס קושי' אחרית ג"כ ד' ד' אחר לבין להמשיך
 ג"כ מו"א א' נוק' ד"ה במילת אחר שארי גם אמרו כי
 ככרוך שם הוא כמל' ולא באחר ולזה כח לבאר שלא יחלוקו
 המאמרים יחד והענין וכו' ובקטור הענין הוא דמחורין
 סבל והוא דהכל יא והוא באיפ' זה דכדלה דהאר נמשך
 המו' ג"כ לרחל לא דלוקחם לאה כפקדון וקלת מהם
 לוקחה במילת כשכמל"ו וכו' כנו' לקמן ברדוש זה ובמילת
 כשכמל"ו יע"ש רח"כ בעמירה נמשכין לגמרי ולהיותה
 עתה כסוד נקודה חין כה כח לקבל המו' שלה ונשתיים
 בלאם כפקדון וכוה נדקו כל המאמרים דבר דאחר נמשך
 לנוק' רחל ולהם המי' וכן ככרוך שם לשהיה יחד דלהם לוקח
 ד' הסי' כנו"ל ולרחל קלת מהם והם זיקי קדוה כנו"ל
קו שם וקלת טעמו של דבר נח"ל (ברדוש זה רע"ב) כו'
 והוא ספירה עשירית שבהם ויש לה כחי' פרט' נמור
 והפרט' הוא יש לו פנים והוא ויש לו פנימי וחית' כמו
 שאר הפרט' שיש כח' ע"כ פירוש פנים וחית' חית' כמו
 פנים ו"ק נקרא החו' ומ"ש כנימו וחילון עירובי פנימו
 גוף נוק' הדם הקדושה העמידת תוך ההיכלות וחילון הוא
 סביבנות דנמת חס כעוה' ז' אחר כהו' עומר והעולם
 נקרא חית' והאדם נקרא פנימיו וכן מבורר בע"ה ש"ל
 פ"א יע"כ מ"ש והוא כפירה עשירית שבהם טרין להבין
 מיכו זהו הנוק' הם היא מלך כו' הו' מל' כו' ד"ק עיין
 מ"ש לעיל כהוה ל"ה מ' ש' השמ"ש זל"ה יע"ש .

קו שם ונדע כי כהיותה למעט ככר' עמידת שם
 כסוד נקוד' טענה ח"ל כי כאחר תעלה בלוחן שהיא
 א' האני' לה הרחה שם רק בחי' נקוד' קטנה וכו' כמ"ש
 ככדבת חכוח כך היה הנר' ככ"י וכספרים ע"ס נפל
 וכחוב כמשי"ה כפרקי חכוח כמ' בן ה' אשים וכו' ע"כ כל זה
 ליהח ובענין דבר זה ג"כ עו' לק' דרו' תר"ה ונחזור וכו':
קיא שם ונדע כי כהיותה למעט ככר' עמידת שם
 כסוד נקוד' טענה ח"ל כי כאחר תעלה בלוחן שהיא
 א' האני' לה הרחה שם רק בחי' נקוד' קטנה וכו' כמ"ש
 ככדבת חכוח כך היה הנר' ככ"י וכספרים ע"ס נפל
 וכחוב כמשי"ה כפרקי חכוח כמ' בן ה' אשים וכו' ע"כ כל זה
 ליהח ובענין דבר זה ג"כ עו' לק' דרו' תר"ה ונחזור וכו':
קיא שם ונדע כי כהיותה למעט ככר' עמידת שם
 כסוד נקוד' טענה ח"ל כי כאחר תעלה בלוחן שהיא
 א' האני' לה הרחה שם רק בחי' נקוד' קטנה וכו' כמ"ש
 ככדבת חכוח כך היה הנר' ככ"י וכספרים ע"ס נפל
 וכחוב כמשי"ה כפרקי חכוח כמ' בן ה' אשים וכו' ע"כ כל זה
 ליהח ובענין דבר זה ג"כ עו' לק' דרו' תר"ה ונחזור וכו':

קיב שם ובאשר עתה כק"ש ירוח המו' ד"ה אינה יפלה
 עדיין לקבל המו' שלה כי אפי' בחי' גופא חין לא
 וכו' לעי' סוף דרוש ב' דהפלה השחר וכס' ע"ה ד"ט סע"ה
 ומ"ש אפי' בחי' גופא חין לא עיין לקמן חמילת דרוש ב'
 דעמידה מ"ש רבינו מ"ש ויחי אפשר לקבלם עד ברכת
 אביה כמשי"ה ע"כ לק' דרוש ב' דעמידה באורך יע"ש :
קיג חכל להם שהיא החו' דהי' לא נפלה לא כעולם האני'
 וכו' נח' כחורף כע"ה של"ו פ"ה ופ"ה וככ"מ :
קיד שם ונראה חיקון מחרש כדי שתעשה פ"ט כמחיל
 ע"כ וכו' מה עירוש כמחיל' הלא כמחיל' הלא היה לה
 בחי' פרט' רק נקודת הכתר שבה כלבר עי' לק' יריש דרוש
 ד' דעמידה וס' מבורר והבן זה כהוה כחי' מרנר ועי'
 כנהר שלום הקדמת המעביר ס' עולת תמיד ד"ה :

קטו ח"ס מ"ש דו"ל הכיחו לה עברים כחאפי וכו'
 לעיל סוף דרוש ס' מס' פסחים דכ"ו :
קטז שם והאר הש' ביהרנו ברדוש פלגת בקי' אר
 הכיין בר דאחר ללה ובכשכמל"ו א' ו"ק דחל ע"כ
 מילת ו"ק לוח כפע"ח פ"ג דק"ש וכן היא הנר' ואחר
 שכיח' בקל' שרין לכיין תח' בר דאחר ללה כשכמל"ו לרחל
 וכו' יע"ש ועיין מ"ש נעו' כחות ק"ה פירוש רבני רבינו :
קין שם חכל רחל לוקחת הארה מן המו' ענימן לפי שהיא
 כמקום הספרים המגולים וכו' פירוש בעמירה כנו' לק'
 דרושי עמירה שזו יודעים בה' ו' דהי' כה' דו' אעס' המו'
 שכחוכם והאסי' מכים בהם כנו' בע"ה ש"כ פ"ב חות' ג' :
קיה שם ומשם נעשה כהר שלה חס חטין כד' דאחר
 שהם ד' אפי' המו' ע"ה של"ה פ"ה ופ"ה יע"ש
 ועיין היך הוה כחן עיקר עשית כתר דלאה ולא בעמידה
 דלא נמלה שם עשית כתר לה :
קיט כי כל מוח מלו' ד' מוחין כלל טלם כמחיל
 הללינו ברדוש נטיק דרוש ג' עיין פרבור זה כס'
 הוראת שעה ד"ך סע"כ ועיין לקמן :
קכ ונדע כי כללות ד' מו' כלולים ככהר וכו' מו' פלגים כל
 'כו' סוכו' ע"ה שכ"ג פ"ז ופ"ה וע"ש מ"ש וכבר ביחד
 כי הלבי' של המו' הם ס' ד' שמות אבי' וכו' פירוש
 שהם כה' ד' רחמ' הנעשים לבר' א' המו' והם ענימן ד'
 הסי' ח"ל רבינו בע"ה של"ה פ"ה ח"ש לעיל גלאם נק'
 מרה ג' ד' אפי' שנוקחת מד' שמות אהי' כי שמה נרע
 שאי' נקראת תכ"ה וכל ספירה נק' הסי' ונמלה כי
 ד"ס תחזיקת שבהם שמה כה' ה' הנכנסים כהר מ' תוך
 ו"א

שמן ח'ג ו רושי נ'ש ע'י ענ'ש ו ג'ונו ו וכו' ע'י ו ויים ששון

ז"א הגה הם ד"פ אה"ם ועיקרם הוא כו"א והארס
 שלהם כלכר הוא בלאה והם בחו' ר' לפני הנו"ל ע"כ
בשכמל"ו פע"ח ק"ס פי"ד ופי"ט לעיל דרוש ה'
 ע"ח של"ח פ"א ופ"ד ופ"ה של"ז פ"ד דברי
 שלום ד"ה גלה ח'לק'מולת לעולם מ"ש ובענין בשכמל"ו
 אם הוא מיעקב אבינו או ממשה או ממלאכי השרת עי'
 במס' פסחים דכ"ו מדרש רבה פ' ואתחנן סו' ל"א ול"ה
 ול"ו וע"ס : **מ"ש** גם חכוין כי נ' חיכות לו עוליס
 בגי' ת"ר והוא כי ד'שמות אהי"ה וכו' הם תרו"ו
 ושנה כד' דאחד רמוזו א' הכתר שלה א' מספר רי"ו וכו'
 נשאר ת"ר לר' מו' שלה ע"כ ודע דבחי' הת"ר שכמו'
 דז"א דחכמה הם ד' יה"ו דעסמ"כ וד' אה"י דמו' כינה
 וד' אה"ם דחסדים דדעת וד' אה"ו דנבו' דדעת כנו"ל
 וכו' באורך כדדושי לזית דרוש ג' ואילו הד' מו' הכוללים
 מלובשים תוך ד' אה"ם כ' דיודין והנ' דלפין והד' דהסיון
 והם בחו' נה"ו דאו' הנעשית לבוש א' המו' דז"א הנו"ל
 באות הקודם נמלא שהם כ' בחי' בחי' דמו' וארבע לבושים
 ומספר של לו המו' כמו מספר של הלבושים וי"ו יותר
 לבחי' הכתר ככללות הטלל הכל כנו"ל ועי' בס' הוראת
 שעה ר"ך סע"כ מה שהכין שארבע אה"י שכמו' הכינה
 הם בעלמם ד' לבושים הנו' וכוה הז"ע בדברי רבינו ולעד"ן
 כמו שבחכתי ופשוט ואין כאן ז"ע (עיין לעי' אות עור)
ורע"ד ז"ע איך כפי זה לא כתב רבינו לכיון כמילת
 אחר להמשיך המו' דו"ק דאימא מלובשים כד'
 שנות אהי"ה כ' דיודין ואחד דלפין וא' דהסיון שהרי כן
 נראה מכוונת ברוך שם דבאים מלובשים כד' שנות הנו'
 כן כתב ג"כ לק' רכ"ז סע"ג ככונת דפ' אחת יע"ש וכן
 ער"ו היה לירך ג"כ בכריעות וקייפות של העמידה לכיון
 כן כנודע וכו"ל כדדושי העמידה דהמו' דו"ק הנכנסים
 בק"ש הם עלמם הנכנסים בכריעות ראשונות של העמוד'
 ונכנסים נה"ו כנה"ו וסג"ה כחנ"ה יע"ש ושם כדדוש כ'
 כתב לכיון דוקא בלבוש שם אהי"ה דיודין דאימא ולא
 כתב לכיון כד' שנות אהי"ה הנו"ל ומאי סינה מק"ש
 שלא כתב לכיון כשם אהי"ה כלל ובעמידה כשם אהי"ה
 אחד דוקא ולא כן בכונת פסח דשם כתב לכיון כד' שנות
 אהי"ה ועיין לק' כדדוש כ' דפסח ובסדור בין בק"ש ובין
 בעמידה דליל פסח ואפשר לתרץ והוא דגם כחול ישנו
 לבחי' לבושי ד' אהי"ם הנו' הבאים עם המו' דגדלו' דז"א
 וזעם שלא כתב לכיון כהם הוא יען היותם כחוכב בחו'
 המו' ואינם עוליס כשם לבני המו' שהם היות והם עיקר
 לא כן כמו' דקטנות אשר בחי' הנה"י דאימא עלמנן הם
 בחו' המו' לו"א והם עיקרים לזה עוליס כשם וזה חכוין
 ממ"ש רבינו באורך בע"ח ש"מ פ"ו ובס' הכו' לק' סוף
 דרוש כ' דפסח קחינו משם וגם בעמידה דלא נקט רבינו
 ד' אהי"ם שכנה"י דאו' רק אהי"ה דיודין לבר אין זה
 לא רמו' ללמד שבאים המו' מלובשים כשם אהי"ה ולעולם
 הם ד' אהי"ם ואינם עוליס כשם להיותם כבחי' מו' דגדלו'
 כנו' : **מ"ש** נשאריו ת"ר לר' מו' שלה ע"כ וקשה דלק'
 כמילת ועד כתב דד' הו"ה מלו' הד' אהי"ם נמשך
 לכתר דרחל א"כ אינם ת"ר וי"ל : **מ"ש** וכבר ידעת
 כי לאה נק' מרת ימיו ש' דהע"ה בסוד מ"ש ומרת
 ימי מס היא כמבואר אלזינו ע"כ נת' בע"ח של"ח פ"א
 ופ"ד שער הפסקוי' פ' וילא וכתהלים סו' ט"ל : **מ"ש** וזו
 הארס קיראה רז"ל בלשון זיקי קירה שהכילו לה
 עבדים כחשאי וכו' במס' פסחים וכו' (מדרש רבה פ'
 ואתחנן סו' ל"א ול"ה ול"ו) לעי' ספ"ה דכ"א ובחי' הארת
 המו' ג' עמנו כראם דנמשכים במילת כרוך אתה רחולת
 סעמידת ועי' לק' דדושי עמידת פ"כ ודדושי ר"ם פ"ו :
מ"ש והענין הוא כי כבר נכנסו המו' כו"א ונכנסו בו

דו"ן יע"ס) : **מ"ש** האמנם המו' החמישים העקריק
 שלה הם נשאים ועומדים למעלה בלאה ער שיכור זמן
 תיקון רחל בכרכת אבות ותטלם ע"כ עיין בס' יפה שנה
 דקס"ו סע"א ז"ל לא ידעתי אימתי רחל נוטלת לו המו'
 שלה שכיר לאה כפקידן ובאיהו מילה דכרכת אבות ית
 לכיון כהם כי לפי דדושי רז"ל בכרכת אבות הכל נמשך
 ליה מו"א ועיין כדדוש כ' דעמידה מ"ש רז"ל במילת
 נומל חסדים טובים (ע"ח של"א פ"ה) ואפשר
 שכעת הנסירה כשנחלבש נה"י דאו' בלאה ורחל אחת
 שעה שנעשית שתיהם באחד הטלם עכ"ל ולע"ד אז נגדלם
 רחל ככל קומת לאה וחטי פריט' העליון נקראת כשם
 לאה היות לאה מחלכשת שם ואז לוקחת כל לו הארז
 ועיין ע"ח ש"ט פ"ו ולהיות לו הלבושים דבחי' מו' דגדלו'
 ואינם עוליס כשם לכן לא נת' בעמידה היות מקומם
 להמשיכם לא מכיון דכתבים הארת המו' עי' ז"א ער
 מילת באהבה ג"כ נחן לו הלבושים ועי' לעי' מ"ש בתחי'
 מילת כרוך שם וכו' בבחי' המו' דז"א יע"ס : **מ"ש** והנני

ענין המו' שלה הם מה שנשאר מר' שמות אהי"ם
 הממולחי' כנ"ל וכו' לע"ד ז"ל דברי רבינו דנראה שותרים
 שהרי לעיל כדדוש זה כד"ה ולכן וכו' וכן דרוש ה' וע"ס
 של"ח פ"כ) כתב דרחל לוקחת מן המו' עלמנן ואינם שם
 אהי"ה לא הם המו' ז"ל שאין לאה לוקחת הארזה מן המו'
 עלמנן דז"א לא מן הנה"י דאו' אשר הם הלבושי' של המו'
 דז"א כנודע אבל רחל לוקחת הארזה מן המו' עלמנן לשי
 שהיא במקום החס"ים המגוליס וכו' (והם הו"ו"ת) וכבר
 ביארנו כי הלבושים של המו' הם ד' שמות אהי"ם וכו'
 וי"ל דהאמת הוא דרחל לוקחת מהמו' וגם מן הלבושים
 שהם שם אהי"ם ומה שהם שם גילה רבינו כאן ואפשר
 להגיה וכו' והנה ענין לבושי המו' שלה הם מה שנשאר
 מד' שמות וכו' עור כדכור זה באות שאחר זה מ"ש : **מ"ש**
 ועמה כמילת מלכותו הם מתמלאים ואז היא גי'
 תמ"דוק' כבר היו מלאים כמילת ברוך שם כבוד שמש
 כחכ"ר ואיך כתב עמה מתמלאים עיין לקמן סוף דרוש
 זה מ"ש פירוש לזה : **מ"ש** ולו העק"ב הם מתפשטים
 ככל קומת רחל כנודע כי רחל נק' ידחת ה' וכו'
 כמבואר אלזינו וכו' ע"ח של"ח פ"ג ש' הפסוקים פ' וילא
 דע רעק"ב אורות לו הם מתקר עלמנו דל"א ולא מתכ"ד
 ועיין לקמן סוף דרוש זה מ"ש קחינו משם : **מ"ש** ונמלא
 כי במילת מלכותו חכוין לב' כוונת הא' הוא להמשיך
 כתר א' לאה ע"כ פו' במ"ש לעיל פעוק סושו בחחילתו
 לעשית כתר דלאה כתיקונו ולמלאות את ד' לפין אשר
 לקחה כמילת ד' דאחד פשוטים ועיין כפע"ח ק"ש פי"ד
 מילת